

दि न.

१

मं

गौगणेशाय नमः लक्ष्मीपादयुगप्रणाम्यपितरं श्रीबालकस्माभिधं भारद्वाजकुलांबुधौ
विधुमिव श्रीगौरवास्यांबुजात् तात्वाशेषज्ञेमितेन वचसा सिद्धांतमुक्तावलोक्य द्वाधा
स्तनुते यथा मतिमहादेवः परेषां कृते । भाषापरिकेदव्यापाने विकीर्णः श्रीविष्णु
नाथपंचाननो निविन्नपरिममिमिह ये कृतस्ये चरनिर्देशरूपमेगलस्य षोष्ण
वेकुपेरिनिशिष्यशिलाये निवेधं कुर्वन्नाश्वरं प्राथयेत् तद्गमणीकृतेति लीलेति
इदं च विशेषेणानतः समामुषनरात्तत्त्वदोषः वस्तुतस्तविधोः किमिति ह्यगमणी
करां किमर्थं वासकेवल्यीकरां इत्याकांतया निराकांताप्रतिपत्तिन संभव
तीति लीलेत्यादिविशेषणान्नक्तो विवर्तिता न्ययवोधाभावाच्चायमत्र दोषः उक्त्या
प्राकांतया विशेषणान्नयवचनस्य सगदिनि लीलयात्ता उच्यन्त्येन त्रयं परिहृत्य
भित्त इत्यर्थः अनेन च नृत्त्याविशिष्टतया स्मृतिविषयं तप्राथित्याग्रयो भवंत्येवेति स्म

त्वा

चित्ते नन्वाभूषणरहिते कथं नृत्तं तत्राह चुरामणीकृतेति । — शिष्यावधानाय प्र
 तिजानीते निजनिमित्तेति निजेन स्वनिमित्तार्चिताया कारिकावलीनां प्रति
 श्रुतेतेसेतोपः शब्दसेतोपोयास तादृशपञ्चनास्ति रत्नमानाकाणादप्रभृतीनां उक्त
 योवचोसिवचः प्रतिपाद्यायुक्तयः ताभिरहेति शदीकरवाणिप्रकटीकरोमि
 त्यर्थः ननु लीलावत्यादिप्राचीननिबंधाद्ययनेनैव कारिकावलीप्रतिपादिनोः
 यौवोत्थयशतिकिमनेन भवन्ततविशदनिबंधेनैव तत्राह अतिसंहितेति
 तथाच लीलावत्यादिप्राचीननिबंधेषु प्रेषवाङ्मयनवद्भूतः खहेतुप्रतिप
 तिक तयानुवासानां प्रवृत्तिरिति भावः सोऽपि सामूलकताप्रयुक्तानां दराणां
 यत्तां निरसिते चिरेतनेत्युक्तं नन्विदमवधारणे तथाच कृतकादेवेत्यर्थः एतेन स्व
 स्पृश्यकरणोक्तेः शाभावः सूचितः स्वस्पृश्यकरणे प्रवृत्तौ निमित्तमाह रानीवे

दिन.

२

ति एजीवेयादया कृपातया वशंवदस्तदधीन इत्यर्थः १ ननु प्रेयादौ श्रोत प्रवृत्त
ये प्रयोजनादिवक्तव्यं भवति तस्य वेदानुक्तत्वात् पेक्षणीयं नैतदं यस्य स्यादित्या
शंका विषय प्रयोजन संबंधाधिकारिणाः सूत्रयुक्तानि सन्ति तन्नादेव ग्रंथस्य
कल्पदार्थो प्रतिपादकतया कथं बालस्य न्यतिरिक्त्या शंका वैतदं यस्य सकल्प
दार्थ्य प्रतिपादकत्वं प्रदर्शनेन परिहृत्य तत्करोषियदश्यामि यन्न होषिददासि यत्
यत्तपस्यमि कौने यत्तत्कुरुष्व मदर्थेणामिति भगवदुक्ते मुक्तावलोकनेन स्वकीय
ग्रंथे भगवति वार्पयन् स्वकीय न हतये ग्रंथस्य स्वस्ववनामतिवधाति सद्देयति
इत्यैः साहेना प्रक्ता प्रतिपादकतया ॥ गुणैरपि गुणित्वा प्रक्ता सतामुत्तेषणादीना
पंचानां कर्मणां तापिका बोधिका ॥ सन्नजातिरूपसामान्यविशेषः नित्यः समवा
यस्यै मिलिताना ॥ यदा सति सामान्यविशेष नित्यमिलितानि यस्यां सानित्यमिलितानि

स्य

न्यसंवेधः॥ अभावप्रकर्षः प्रागभावादिभेदेनैव लक्षणं तस्य उज्ज्वलाप्रकाशिका य
थावृत्तिस्थासिद्धोत्तमुक्तावली सिन्धोतापवमुक्तास्तासोश्चावलीयेतिः विस्रो
नोरागोणस्यवद्वामिवदस्यलेविमस्ताविशेषेताः पितासकृत्तिनोयेरितानो म
नसः भुदंसेतोषविरेवइकालंचितनतोविस्तारयत्तिन्यथः ननप्रतीनामशसत्ता
त्कथंविद्वेषोसेतोषस्तत्राह सद्युक्तिरिति सत्यः पुक्तयोयस्यासातथासुक्तावली
साहृश्येग्रंथंइत्यादिपदार्थवतया नयादिमुक्तावलीसद्व्यासाध्यतयाइत्यव
नीइत्यसाध्येनियावनानाविधइत्यवदित्वावा गगोनसूत्रेणगुफितानिमित्ता
सकृत्तिनोप्रापवतोयानिसंति समीचीनानिभगव दंननादिरूपाणि कर्मणि
षोडशिका सत्तामान्ये समीचीनाजातिः विशेषो महत्त्वं नमेलत्वादः नाभ्यानि
संश्रनवरनमिलितासेवत्था अभावेतेनोभावेधकारसतिप्रकर्षेणउज्ज्वलाः

भ

दिनः यप्रकाशिकेनियवत यथामुक्तावलीरुयादिसकलपदार्थवतीतथाः यंयेयोयी
 ३ ति अत्रवमक्तावलीनोक्तानिदोषत्वेसूचिते अत्रवदस्यादिपदार्थप्रतिपादकत्वप्र
 दर्शनेनदस्यादयोविषयाउक्ताः पदार्थतन्वावधारणवप्रयोजनेसूचिते संवेद्य
 स्वप्रपाद्यप्रतिपादकभावः पदार्थतन्वावधारणकामोधिकारीति, ग्रंथारंभसम
 येकृतस्यमंगलस्यतन्निवेदनस्यवैयर्थ्यमाशंक्यफलंदर्शयति विज्ञाविद्यात्ता
 येति प्रारथुमिष्टस्यग्रंथस्यतिशेषः यद्यप्यत्रचातपदस्यउत्पत्तिमदभावपरतः
 याविपदमनर्थकमितिप्रतिभाति तथापिवािशिष्टवाचकानांपदानांसनिष्टस्य
 विशेषणवाचकपदसमवधानेविशेष्यमात्रतायाः सकीचकैर्मारुतहर्णरंथे
 रित्यत्रकीचकावेणवस्तेस्ययेस्वनेत्यनिलोन्मत्तारतिकोशान्मारुतहर्णरंभत्वं
 विशिष्टवेणवाधककीचकपददृष्टत्वात्चातपदसभावमात्रपरंभूत्वं ननुति

फलत्वान्मंगलाचरणमशुक्ते नवनिष्फलत्वमेवासिद्धं तस्यफलविशेषशून्यत्वे
 नहेतुनासाधनादिन्यभिप्रायेणाशङ्कते नन्विति मंगलस्यकारणात्वाभावेत्यति
 रेक्यभिचाररूपहेतुमाह विनापीति निर्विभयपरिसमाप्नोति विद्वद्धं सर्व
 कसमाप्नोत्यर्थः नचतत्रजन्मान्तरीयमंगलकल्पनात्रय्यभिचारप्रतिवाद्यं भोगादि
 नापिनास्तिकात्मनिविद्वन्नाशसंभवेनजन्मान्तरीयमंगलसंदेहेनव्यभिचारसंश
 यसंभवान् अत्रकादेवयादिग्रंथेमंगलसंज्ञापिसमाप्नोतिदेशेनान्वयव्यभिचारो
 पिदोषोवाच्यः व्यभिचारसंदेहस्यश्रुतसंशयरूपतयाकारणताप्रत्यक्षपवप्रति
 वेधकत्वे नत्वनमितौतत्रतस्यानक्तलत्वादित्यभिप्रायवान्मंगलसमाप्तिफलकं
 समाप्त्याफलकत्वेसतिसफलत्वादितिपरिशेषानुमानेनमंगलस्यसमाप्तिफ
 लकतावस्थापयिष्यन्प्रथमताविशेष्यामिद्विनिगमायफलवतोसाधयति

दि न.
ध

अविगीतेति विषयत्वेवज्ञानविषयसत्वेतिप्रसक्तमत आचारेतिआचरन्त्यात्रयद्य
पिक्रियैवतथापि विषयत्वश्रुतेः कृतिरेवविवक्षितानदिषयत्वेवविधेयतयावाध्यं
तेनफलेनयामिचारः तस्यादेश्यतयाकृतिविषयत्वात् विधेयतयाकृतिविषय
त्वेवैव्यवेददावप्यस्यतः शिष्टेति शिष्टत्वंफलसाधनतांशोभ्योतिरहितत्वं नत
वेदप्रामाण्याभ्युपगोत्वं तेनयुक्तमेगाकृतेदर्शोदोनिष्फलत्वेपिनयामिचारः
शिष्टाचारविषयत्वेपेनयागादावपिअस्तिअतोविगीतेति अविगीतत्वेववल
वदनिष्ठाननवंधित्वं तेनपेनयागादौप्रत्यक्षपुस्तकवलवदनिष्ठाननवंधी
ष्टसाधनत्वरूपसाध्याभावेपिनयामिचारः सिद्धेअत्रमिते तत्र संगले फ
लनिज्ञासायां विशेषतः फलनिज्ञासायां ननकथंनर्देगंगास्तानाः
दीनामदृष्टार्थकतेत्यतः ॥ संभवतीति ॥ तथाचतत्रदृष्टासं

दिव

भवेनादृष्टकल्पनेतिभावः ननतथापि विचिन्त्यागात्स्वर्गपवेष्टेकल्पनामतश्चा
ह उपस्थितत्वादिति आरब्धकर्ममेति विज्ञेयपरिसमाप्यतामिति प्रेषादोप्रवृत्तपु
रुषकामनाविषयत्वेन परिशेषानुमाने प्रवृत्तमानस्योपस्थितत्वादिसर्थः कल्पते
अनुमीयते अनेन च मंगलस्य समाप्तिहेतुत्वेऽनुमातमेव प्रमाणं ननु शिष्टाचार
नुमिताश्रुतिः इदानीमानुसूचीविशेषनिर्णयाभावेन तस्या बोधकत्वादिति सूचि
ते व्यापकत्वयटितकारणताग्रहप्रतिबंधकज्ञानविषयव्यतिरेकव्यभिचारसत्य
रिति श्रुत्येवमिति मंगलस्य समाप्तिफलकत्वेवमर्थः तत्रापि नास्तिकादिप्रशेषे
नतमंगलेकल्पने अनुमीयते कार्यरूपसमाख्येति शेषः श्रुत्यसंदेहपर्यवसन्न
स्य सर्वोक्तव्यभिचारसंशयस्य कारणानुमितावप्रतिबंधकत्वाव्यभिचारनिर्ण
यस्य चाभावादितिभावः नन्वेवमप्यन्वयव्यभिचारज्ञानकारणताग्रहविरोधिभ

दि न.

५

विष्णवे देवा शोक्या न्यय्यभिचारे निरस्यति यत्र चेति तत्र का देव्या दौ बलवत्तर
त्वे वैजात्य नन्वेवमपिका देव्या दौ कृतो न विज्ञध्वंस इत्यनग्राह प्रचुरस्याति प्र
चुरस्यैव मंगलस्यैवार्थः तथा च मंगलस्य विज्ञसमसाया कमंगलत्वेन नाशकत
यानतत्र विज्ञनाश इति भावः अत्र विज्ञसमसाया कमंगलत्वेन हेतुत्वेऽधिक
मंगलात् नूनं सत्या विज्ञनाशो न स्यात् अतः प्रचुर्यैवेत्यत्र वाकारोऽनास्ययो वाध्यः
बलवत्तरादिविज्ञनिवारणे बलवत्तरादिविज्ञनिवारणे तेन प्रचुरस्यापि विज्ञस्य संग्रहः
ननु तथापि का देव्या दौ विज्ञध्वंसो मानायतां समाप्तिः परेनायतां मंगलरूपे हे
तोः सत्त्वादित्याशंक्याह विज्ञध्वंस इति तथा च स्वजनस्य विज्ञध्वंससंवेयेन
मंगलाभावाच्च समाप्तिरिति भावः आह रित्यस्वरसाभावनं नदी नैव विज्ञध्वं
सद्वारमंगलस्य हेतुत्वेन संभवति नास्तिकप्रथममाभौयभिचारात् न च स्वजन

५

कवित्रयं सोऽप्यवकेदकनासंवेधेन समाभिप्रतिस्वजस्य वित्रयं सावकेदकनासे
 वेधे नमंगलस्य हेतुत्वात् स्वप्रतियोगिचरमवर्णानुक्तलक्ष्मिन्त्वं संवेधेन स
 माभिप्रतिश्रयता संवेधेन मंगलस्य हेतुत्वात् जन्मान्तरीयमंगलकल्पनया त
 व्यभिचारश्चिन्ता च तथा सति जन्मान्तरीयसमाभिमुद्दिश्य जन्मान्तरे मंगलकरणा
 तापतेः अतः स्वप्रतियोगिचरमवर्णवकेदकनासंवेधेन समाभिप्रतिस्वात्पत्यव
 केदकनातीयना संवेधेन मंगलहेतुत्वस्य वाच्यतया नास्तिकशरीरे व्यभिचारस्य उ
 च्यते तत्वात् न च पुत्रकामाधिकरणा विरोधः सहकार्येतरा समवधानेनेहिकपुत्रा
 भावेष्टामुष्मिकपुत्ररूपफलस्य तत्र स्थितितत्वादिनिवाच्ये तत्र पुत्रमात्रकाम
 नाश्रवणादि हतविशिष्टावागन्मिति श्रुत्या यदेकसमाभरेव मंगलफलत्वा
 त न च स्वावकेदकावकित्रप्रतियोगिकत्वस्यावहीनोत्तरक्षणोत्पत्तिकत्वोभ

दि न.
६

यस्य वंशेन मेगलजनस्य विज्ञेयं सविशिष्टसमाहितस्य मेगलकार्यतावके दकत्वा
त्रयभिचार इति वाच्यं कारणास्य कार्यतावके दकत्वा न पगमात् अतएव का-
शीमरणान्मुक्तिरिति श्रुत्येतर्गतपंचम्याः प्रयोजकत्वपरत्वापवर्णनेनैश्वर्य-
तोसंगकृते अन्यथा तत्रापि काशीमरणविशिष्टमक्तिप्रतिकाशीमरणहेतु-
त्वस्य निश्चयतया तथोपवर्णनमसंगतमेव स्यात् अथ तमेव विदित्वाः निम्न-
क्रमेण नान्यः पंचाविधैः यनाद्येति श्रुत्या तत्त्वज्ञानस्य मक्तिसामान्यप्रतिहेतुत्वं
प्रतिपादितं तच्च काशीमरणस्य मुक्तिहेतुत्वेन संभवेति काशीमरणजन्यमक्तौ त-
त्त्वज्ञानस्य व्यभिचारप्रसंगान्न अतः काशीमरणस्य नमुक्तिजनकत्वमपि तत्त्वज्ञानदा-
यामुक्तिप्रयोजकत्वमेवेति श्रेयस्कृतात् तत्र पंचम्याः प्रयोजकत्वपरत्वापवर्णनेनैव कारणा-
स्य कार्यतावके दकत्वात् तथोपवर्णनमिति चेदहं कारणास्य कार्यतावके दकत्वस्तु सर्वोक्तरी-
त्या मेगलजम

६ म

विज्ञेयं सविशिष्टसमासित्वस्य कार्यतावच्छेदकत्वेन नास्तिकशरीरेषां भिन्नवारवारो
 एवमपि भोगादिनास्य विज्ञेयं ससर्वकसमासौक्तमनियतसर्वं हानिता केन ध्व
 सेनैव मंगलस्थलीयसमास्य यपते मंगलस्थान्यथासित्थत्वं दुर्वारमेव न च व्या
 पारेण व्यापारिणो नान्यथासिद्धिरेति वाच्यं यत्र व्यापारिणः प्रमाणबोधितकार
 णानि निर्वाहय व्यापारस्य कारणत्वकल्पने यथायागस्य स्वर्गहेतुतानि निर्वाहय म
 सर्वं तत्रैव व्यापारेण व्यापारिणो नान्यथासिद्धिः अतएव कौशोभरणस्य तत्त्वता
 नेन मुक्तावयवस्य सिद्धत्वात् योजकत्वपरतया शुनिसमर्थनं संगकते कल्पने च
 प्रतिबंधकाभावस्य कार्यमात्रे हेतुतायाः मंगलकारणानां विनापि ह्यसतया म
 गलस्थान्यथासित्थत्वं दुः परिहरं मेवेति विज्ञेयं सस्य हारत्वमिह तां प्राचामतेपि वि
 ज्ञेयं सस्य कार्यत्वावश्यकतया विज्ञोतिवर्तनामिति कामनया मंगलाचरणेन च

दि न.

३

विज्ञध्वंसपवफलमिति वदन्तो विनामणि कृतान्तमतमाह नव्यास्त्विति विज्ञध्वंस
पवेत्येवकारेण समामित्यवकैदः फले प्रवृत्तकदेशे ननसमामित्योक्तमिती
स्यादित्यत आह समामितिमिति बुद्धिः ज्ञानं प्रतिभातदिशेषः स्फुट्योक्तः प्रति
भादीत्यादिना विज्ञसंसर्गाभावपरिग्रहः अनयैवरीत्याकारीस्यलेपवग्रहनि
वृत्तिरेव फलं हृष्टिस्तस्वकारणादेवेति ध्येयं पंचमंगलस्य विज्ञध्वंसं प्रतिजनक
त्वेऽस्ततः सित्यविज्ञविरहवृत्तेति विज्ञासंताभाववृत्तेत्यर्थः ननु विष्कले प्रवृ
त्तिरेव कथमत आह विज्ञशंकयेति संशयनिश्चयसाधारणा विज्ञज्ञानमेव प्रव
र्तकमिति भावः तदा चरणान् मंगलाचरणान् ननु विज्ञसंशये मंगलाचरणान्
मेवासित्यमित्यत्राह तथैवेति शिष्टाचारादिति विषयतासंबन्धेन मंगले रति
शेषः नननिर्विज्ञपुरुषानुहितमंगलस्थलेऽन्यथाभिचारेण विज्ञध्वंसं प्रति

मीमांसकस्य

मंगलस्य कारणात्तावाधिता तथाववाधितार्थबोधकत्वादेहस्याप्रामाण्यमिति मीमां
श्रुतेः कारणात्तावोधकत्वमंगीकर्तुमनेशं को निरस्यति न चेति तस्य निर्विघ्नपुरु
षानुष्ठितमंगलस्य तद्बोधकेति मंगलविघ्नध्वंसयोः कार्यकारणभावबोधकै
त्यर्थः सति विघ्नरति तथाववाधितस्यैव प्रतियोगिरूपकारणभावेन विघ्नध्वं
सरूपकार्यानुदयोपतौ कारणात्तावाधितत्वेन न कारणात्तावोधकवेदाप्रामा
ण्यमिति भावः अतएव नाशप्रतिप्रतियोगिनः कारणात्तादेवन तद्बोधकवेदा
प्रामाण्यमिति प्रायश्चित्तस्यापनाशकत्वबोधकवेदाप्रामाण्यमित्यर्थः तन्मं
गलेन विघ्नध्वंसे कारणाविनायकस्तव पादादिजन्यविघ्नध्वंसेयमिवाशत वि
नायकस्तवस्य मंगलत्वेपि नदनकूलकंदाभिघातरूपस्य तत्पादस्य मंगलत्वा
भावात् न च पादकतासंबन्धेन विनायकस्तव एव विघ्ननाशकः स च मंगलमे

दिन.

८

गणेशस्तवपाठतः

वेतिनव्यभिचारइतिवाच्यं सर्वविघ्नैः प्रमंयांतीत्यादिना तस्यापि विघ्ननाश
कत्वबोधनात् प्रायश्चित्तजन्यविघ्नधंसंवाभिवाराच्चैत्यत आह मंगलं चेति
स्तवपाठादिवित्यादिना प्रायश्चित्तादिगृहः तथा च मंगलस्य स्वाव्यवहितोत्तरत
णोत्पत्तिकत्वसंबंधेन मंगलविशिष्टविघ्नधंसत्वं विजातीयविघ्नधंसत्वं वा का
र्यतावच्छेदकं एव विनायकस्तवपाठादेरुपदर्शितसंबंधेन विनायकस्तव
पाठादिविशिष्टविघ्नधंसत्वं विजातीयविघ्नधंसत्वं वा कार्यतावच्छेदकमिति न
व्यभिचारइतिभावः ननु विघ्नधंस एव यदि मंगलस्य फलं तदा सामानिकाम
स्य मंगले प्रवृत्तिर्न स्यादतः सामानिसाधनविघ्नधंससाधनत्वात् मंगले प्रवृत्ति
र्वाच्या तस्मिन्मंगले च न संभवति स्वतः सिद्धविघ्नविरहस्य लेख्यभिचा
रेण विघ्नधंसस्य सामानिसाधनत्वाभावादित्याशंको निरस्यति क्वचिदिति

वत्

ॐ
८

प्रतिबंधकेति संसर्गाभावस्य संसर्गाभावत्वेन संसर्गाभावस्य तथाच विज्ञसं-
 र्गाभावत्वेन हेतुत्वात् पूर्वोक्तव्याभिचारइति भावः अत्र तत्र तदिच्छाभावत्वेन हे-
 तुता तत्र विज्ञाभावद्वुटत्वेन विज्ञ प्रागभावादीनामेकत्रासंभवेन समातिर्न
 स्यादिति बोध्यम् यत्र मंगलं विनापि समातिस्तत्र विज्ञधंसाभाववति समाते
 दर्शनाद्यतिरेकव्याभिचारमाशङ्कानिषेधति इत्येवंति डुरितधंसकल्पनेन
 जनकौभूतमंगलकल्पने च गौरवादाह स्वतः सिद्धेति यत्र च मंगले सत्यपि न
 समातिस्तत्र मंगलादि विज्ञधंसो भवत्येव समात्यभावस्तु विज्ञभूयस्त्वात् तत्र तं
 गलानेन तत्रापि न विज्ञाहेत्यभिधेयं अथ समातिविज्ञधंसयोराकाशात्मानि
 ह्योः कथं कार्यकारभावेति चेदुच्यते स्वप्रतियोगिप्रतियोजकत्वसंबंधेन
 चरमवर्णधंसरूपसमातिप्रतिविशेषणत्वासंबंधेन विज्ञसंसर्गाभावत्वेन हे-

न.
५
व

तत्त्वमिति वस्तुतस्तु आहुरित्यनसूचिनां अन्यथा सिद्धिं प्रकटयति क्वचिद्येति
विज्ञात्पंताभावप्रवेत्तेवकारेण विज्ञधंसस्य तद्द्वारकमंगलस्य च व्यावर्त्ये
दः समाप्ति साधने समाप्त्यवहितपूर्ववर्तितपानिश्चितः तथा च तेनैव मंग
लस्य व्यावर्त्येदः समाप्ति साधने स तज्जन्यविज्ञधंसस्यावान्यथा सिद्धिः धं
सप्रागभावयोरपंताभावेन विरोधे मानाभावात् धंसस्य लेप्यपंताभावसत्त्वा
दिति भावः नन्वप्यन्याभावभिन्नाभावत्वेनैव लाघवादेतत्तात्त्विकं तत्राह प्रतिव
धकसंसर्गोति प्रतिवधसकत्वेपि संबंधांतरावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभाव
स्य सत्त्वात्कार्योपतिवारणाय तत्तत्संसर्गावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य स
त्त्वात्कार्योपतिवारणाय तत्तत्संसर्गावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वेनैव हेतु
त्वस्याव्याप्यतेन न धंसस्य हेतुता तस्य संसर्गावच्छिन्नत्वे मानाभावादिति भा

मंगलस्य लीच
समाप्ति निवीदे

मं.
५

वः डरितधंसः डरितधंससामग्र्योपपुक्तः स्वतः सिद्धः डरितकारणभावप्र
 पुक्तः एतेन विज्ञेयधंसस्य तदन्त्यताभावस्य वा समाप्तिहेतुताविचारस्याप्रकृत
 तया तद्व्यवस्थापने प्रकृतान्नपयोगः एवं प्रतिबंधकाभावकूटस्य हेतुत्वे प्राग
 भावविशेषधंसयोर्गुणपदवस्थानासंभवेनैकदा कूटाप्रसिद्धिः पूर्वोक्तरीत्या त
 त्संसर्गावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वस्य प्रतिबंधकात्प्यंताभावविशेषणत्वेन धंस
 प्रागभावयोरसंग्रहश्चेति ह्यणानि निरस्तानि उक्तरीत्या प्रतिबंधकात्प्यंताभावस्य
 स्यैव कार्यमात्रे हेतुत्वादिति इति मंगलविचारः नूतनेति नूतनश्चासौ जलध
 रो मेघस्तस्परुचिरिव रुचिदो निर्यस्य सतस्मै यत्तनयथानूतनो जलधरः शीघ्रं
 वह्निप्रदस्तथाभ्यमपि स्वाभिलषितफलप्रदातेति सूचितं नमस्कार्यस्य भगवतः
 संतुष्टतां सूचयन्तु माह मूले गोयेति गोपानां वधयो मुग्धस्य यस्तासां डंकूले

अतीतानागतं

वसंतसचौराय तस्मै इति तच्छब्दः सामान्यतः सकलजनप्रसिद्धं सूचनाय श्री
 कृष्णाय नम इत्यनेन भगवतो नमस्कारप्रकारीभूता एकवाच्यं धितमसुक्तं मयुक्तं तद
 माताभावाद्भगवतीत्याशंक्यनैपायिकाभिमतेश्चरसाधकानुमानसूचनायत
 त्रैवसंसारमथौरुहस्यबीजायेत्युक्तं संसारेति संसारस्य महारुह इति प्रहीतत्पुरु
 षभूम्यावर्जयितुं कर्मधारयमाह सुक्तावल्यां संसारयेवेति बीजत्वं समवा
 यिकारणत्वं तच्चेश्वरेवाधितमग्राहं नन्वीश्वरे नमस्काररूपं मंगलाचरणम
 युक्तं ईश्वरेमाताभावाच्च न हिनत्र प्रत्यक्षं प्रमाणमनृपिद्रव्यत्वेन वाह्यप्रत्यक्षा
 विषयत्वात् नापि मात्रं परात्मनः परेण मनसा प्रत्यक्षवारणायात्मप्रत्य
 क्षप्रतिपरात्मव्यावृत्तविजातीयमनः संयोगत्वेन हेतुत्वस्यावप्रपकतया ईश्व
 रे न स्याभावात् न च द्यावाभूमीजनयन्नित्यादिशक्तिरेव प्रमाणं शुक्तीनामी

ओं.
 १०

चोच्चरितत्वेन प्रामाण्यादी च संदेहे कतिप्रामाण्यस्यापि संदिग्धतादत्त आह
 एतेनेति प्रमाणमनुमानरूपं प्रमाणं तथा दित्यं कुरादिकमपीति नत्र किंच न
 तावच्छेदकं न तावत्तितित्वं अंकुरादेरपि दितित्वेन प्रथकतुल्यतादानवैय
 र्यात् किंच दितित्वसामानाधिकरणेन साध्यासिद्धिरुद्देश्यत्वे दृष्टं तच्च दादा
 वंशतः सिद्धसाधनं अवच्छेदकावच्छेदेन तस्यात्वे परमाणौ बाधः जन्यदितित्व
 स्यपक्षतावच्छेदकत्वे परमते जन्यपदव्यावर्त्तोपसिद्धिः तन्मते जन्यदिते र
 भावात् जन्यत्वस्यैव तथात्वसंभवेन पक्षतावच्छेदककोटौ दितित्वस्य व्यर्थ
 त्वाच्च न च तदपि संभवति पक्षतावच्छेदकहेतोरैक्यप्रसंगादिनिवेत्र स्वरूपसं
 वंथविशेषरूपकार्यत्वस्यैव पक्षतावच्छेदकत्वात् प्रागभावप्रतियोगित्वरूप
 कार्यत्वस्यैव हेतुत्वेन न योरैक्यभावात् साध्यं च न सोपादानगोचरं तान

न

अपरोक्ष

दिन-
११

प्रसंगं

ह्येकं

अं.
११

विकीर्णकृतिजन्यत्वम् कार्यमात्रं प्रतिकृतेरेवान्वयव्यतिरेकाभ्यां हेतुत्वेन
तजनकजनविकीर्णयोगस्तत्राप्यासिद्धत्वेन तत्रितयजन्यत्वरूपसाध्यस्य तत्र
वाधान् ह्येतत्पक्षसाधारणस्य स्वत्वस्याभावेन तद्वदितस्वोपादानगोचरेत्या
दिस्माध्म्यासंभवात् कृतित्वावस्योपादानगोचरकृतित्वस्य गौरवेण कार्यजन
कृतानवच्छेदकत्वाच्च किंतु विशेषतस्तसंबंधावच्छिन्नकृतित्वावच्छिन्नकार
णतानि श्रुयितं कार्यत्वं तनाहृद्द्वारा समदीयकृतिजन्यत्वस्य पक्षे सत्त्वेपिनसि
द्धसाधनं यदिच कार्यमात्रैककृतित्वेनैवान्वयव्यतिरेकाभ्यां जानत्वेनेच्छत्वे
नवहेतुत्वस्वीकृत्यते तदा तादृशज्ञानजन्यत्वमिच्छाजन्यत्वं कृतिजन्यत्वं
वासाध्यमस्त यत्तु कर्तृजन्यत्वमेव साध्यमिति तत्र कार्यं विद्यमानं सा
त्रैकत्वेन जनकत्वे मानाभावात्तथा कृतित्वेनैव तत्र हेतुत्वात् ननु कार्यं

निष्ठ

विशेष्यतासंबंधावच्छिन्नकृतिनिष्ठजनकतानिर्गुणितजन्यताशालिप्रागभावप्र
तियोगितादिपुनरुक्तमनंफलितम् नत्रतुल्यंसेपक्षतावच्छेदकजन्यत्वाक्रांतेविशेष्य
तासंबंधावच्छिन्नजनकतानिर्गुणितसमवायसंबंधावच्छिन्नजन्यत्वरूपसाध्यस्या
भावादाध इति चेन्न सत्त्वविशिष्टजन्यत्वस्यैवध्वंसव्यावृत्तस्यपक्षतावच्छेदकत्वोपग
मात् नचहेत्वधिकारणध्वंसोक्तसाध्याभावेनव्याभिवारइतिवाच्यं सत्त्वविशिष्टस्यहे
तौविशेषणान्न अथैवंरीत्याव्याभिवारवारणोपिध्वंसस्यकृतिजन्यतेमानाभावेनकार्यमा
त्रस्यकृतिजन्यत्वप्रवादोव्याहृत्येतेति चेन्न तादृशप्रवादस्यनिर्युक्तिकत्वेनाशङ्क्य
मात् यदाजन्यत्वमात्रंध्वंससाधारणमेवपक्षतावच्छेदकं कृतिजन्यत्वमात्रंसा
ध्यं एवंहेतावपिसत्त्ववैशिष्ट्यंतादादेयंप्रयोजनाभावात् एवंध्वंसोपरीयक
तिजन्यत्वस्यनिरावाधतयाकार्यमात्रेकृतिजन्यत्वप्रवादोपुपपद्यतइति नचकृति

जन्मत्वमात्रस्य साध्यते दृष्ट्वा गृह्यविशेषाधिगोचरास्मदोयकृतिजन्ममादाय सिद्धसाध
 नमिति वाच्यं ग्रहणादपरकत्वेन कृतिजन्मताया विशेषणीयत्वादिति दिक् यता
 दृष्टानुमितौ लाघवज्ञानसहकारेण ज्ञाने व्याकृतिषु नित्यत्वमेकत्वं च भासते इ
 ति नित्यैकतासिद्धिः अथैश्वरज्ञानादौ कीदृशमेकत्वमनुमित्या विषयीकृत्य तेन ता
 वत्संख्यातृयं गुणगुणानंगीकारात् न च नित्यज्ञानवन्निष्ठभेदप्रतियोगितानवच्छे
 दकत्वरूपमेकत्वं तद्विषय इति वाच्यं ईदृशैकत्वस्य नित्यज्ञानानुमितेः प्रागनु
 पास्यतत्वेन तादृशानुमितौ भाता संभवादिति चेदत्र केचित् सामान्याधिकरणसं
 बंधेनैव ज्ञानादावाश्रयगतमेकत्वमनुमितौ भासते यद्वा द्वित्वा सामानाधिकरण
 त्वरूपत्वमेकत्वं तद्विषयः न च जीवेश्वरगतद्वित्वा सामानाधिकरणस्यैश्वरज्ञाना
 दौ सत्त्वादाय इति वाच्यं ३ः खवदह्नित्वेन द्वित्वस्य विशेषणीयत्वात् न चैवमपि

सं-
 १२

धने जीवानां वायादींश्चरसिद्धिरित्याहुः दीधिति कृतस्तु कार्यत्वावच्छिन्नं
 प्रतिकृते हेतुत्वाभावेऽपि च दत्त्वाद्यवच्छिन्नं प्रतिकृते हेतुत्वात्वेऽप्येतत्तैः
 वेंकतेरावप्रपकतया तदाश्रयत्वेनेश्चरसिद्धिमाहुः नन्वेवं गीत्याद्यदि कुला
 लादिवेष्टयो रत्नयव्यतिरेकाभां कार्यत्वावच्छिन्नं प्रतिवेष्टात्वादिना हेतुत्वात्
 कुराद्युत्पत्तेः पूर्वेवेष्टानुरोधेनेश्चरस्य नित्यं शरीरमपि सिद्धेदिति चेन्न तादृशा
 न्वयव्यतिरेकाभां कार्यत्वावच्छिन्नं प्रतिक्रियात्वेनैव हेतुत्वात् तत्र वेष्टात्वेन हेतु
 त्वेमानाभावात् आचार्यमनानुयायिनस्तु अस्तु चेष्टाश्रयत्वेन तत्र हेतुत्वे
 अस्तु च तदच्छरीरत्वोपगमात् एवं चेश्चरकृतिजन्यवेष्टावद्भिः परमाण
 रूपशरीरैरेव तत्र कार्याणामुत्पत्तेः परमाणुक्रियायां चेष्टात्वरूपवैज्यात्प्राग्
 काराच्छरीरलक्षणैवावयवित्वस्यानित्यं च न परमाणुनां शरीरत्वानुपप

दिन
१५

निः न च नाना परमाणुनां शरीरत्वकसने गौरवात्ता च वेन तस्यातिरिक्तशरीर
सिद्धिरिति वाच्यं तच्च शरीरस्य मरुत्वे अग्नस्य तस्य पाशाणादौ प्रवेशासंभवेन पा
शाणांतरवर्तिभेकशरीरेत्यादकत्वान्नपपत्तेः अणत्वे च हरस्य कार्योत्पादक
त्वान्नपपत्तिरित्यलं पल्लवैरिति यत्तत्पूर्वोक्तस्यापनानुमानेशरीरजन्यत्वमु
पादिः तस्य च दौसाध्यव्यापकत्वात् अंकुरादौ साधनाव्यापकत्वाच्च न चो
कुरादौ स कर्तृकत्वस्य साध्यसंदेहेनोपादेः साध्यव्यापकत्वसंशया त्रोपा
धित्वनिश्चय इति वाच्यं तथापि संदिग्धोपाधित्वस्य दुर्वारत्वात् न चैतादृशेण
पादिसंदेहादितो व्यभिचारसंदेहः पक्षीय व्यभिचारसंदेह एव स च न प्रतिबंध
क इति वाच्यम् यत्तत्तत्समयोर्व्यभिचारसंप्रायस्यापि प्रतिबंधकत्वात् अन
पवानुकूलतर्कविरहदशायां पक्षेतरत्वं दिग्धोपाधिरित्यभिधानं ग्रंथकृतं

श्री.
१५

यदेष्वशगतदित्वसामानाधिकरणस्य तत्र सत्त्वाद्याध इति वाच्यम् आत्मानात्मवृत्ति
 भिन्नत्वेनापि दित्वस्य विशेषणीयत्वादित्याहुः तत्र ईश्वरेज्ञानद्वयांगीकारेण्येता
 ह्युक्तत्वाभावननिर्वाहेणोद्देश्यासिद्धेः वस्तुतस्तु स्वाधिकरणवृत्तिस्वभिन्नज्ञान
 कत्वमेवैकत्वं यवमीश्वरेच्छाकृत्योरपि द्रष्टव्यम् अप्रयोजकत्वादिति अनुकूल
 लनकाभावादिति भावः इदमुपलक्षणम् प्राप्तिराजन्यदेतौ शरीररूपविशेषण
 स्वासिद्धिचारकस्यापि व्याभिचारवारकत्वेन व्यर्थतया तद्विषणावच्छेदेन व्याप्ति
 ग्रहासंभवेन व्यर्थतासिद्धेः शेषेऽपि द्रष्टव्यं न च व्यर्थविशेषणत्वस्याधिकोक्त्या
 निग्रहस्यानन्वयित्वान्न स्य व्याप्तिज्ञानप्रतिबंधकत्वे मानाभाव इति वाच्यं न
 चापि गुरुधर्मस्यानवच्छेदकतया साधसंबंधितावच्छेदकरूपव्याप्तौ सत्राभा
 वेन व्याप्यत्वासिद्धेर्दुर्गतरत्वादिति तदुक्तमाचार्यैः एकामसिद्धिपरिहरतोहि

एवं च तादृशज्ञानादि
 सिद्धौ तत्र गुणत्वेनैव न
 तादृशव्यञ्जितत्वे साधनी
 यद्व्याप्तिरस्य बाधो
 श्वरसिद्धिरिति द्रष्टव्यम्

ईश्वरज्ञानस्य

विद विद्विनोरित्यात्वं अज्ञा गोज्ञा गोषा इन्द्रोष्ठमा असि सनोतेरनरन्ति
 सत्वं इयं शुभेभिर्विसत्त्वारुहजत आदधिकाः शवसापंचकृष्टीः अयेगाः
 मंत्रे सेतवहो कथशास्युरोराशो एवन् सेतवहादीनां उस् एदमेति वक्तव्यं
 यत्र पदत्वं भावितत्र एव नोपवादी उस्वक्तव्य इत्यर्थः सेतवाः सेतवाहो से
 तवाहः उक्थानि उक्थेर्वाशंसति उक्थशायजमानः उक्थशासो उक्थ
 शासः पुरोदाशपते दीयते पुरोराः अवयजः अवयाः अवयाजो अवयाजः
 अवयाः सेतवाः पुरोराश्च पते संवदोक्तदीर्घानि पात्यंते चा उक्थशः वि
 ज्ञेयं छंदसि उपो उपपदे यज्ञेर्विच उपयद् आतोमनिष्क निष निषश्च सृणुप
 सर्गे चोपपदे आदेतेभ्यो यातभ्यश्छंदसि विषये मनिनादयस्त्रयः प्रत्ययाः स्फु।

वाह्वि सदासा सधीवा सपीवा भूरिदावा वृतपावा विव कीलालपाः
 वज्रलेखेदसि उपपदोतरेपि हंतेर्वज्रलेखिप्र स्यात् योमात्तहा पितृहा
 खंदसिलिद्र भूतसामानो ग्रहंघावाष्टथिवीश्राततान लिटः कानज्वा
 कसश्च खंदसिलितः कानचकस्रवास्तः चक्राणावृत्तिं योनोश्रमे श्र
 रिवांश्रघाश्रः खंदसिपरेखायां कान्जक्तव्यः कान्खंदसि उपत्ययः स्यात् श्र
 वाश्रः परजधिकारेन वसवौ खंदसिवाचौ कुर्वोस्तमेयवः देवस्य सवितः
 सर्वे मंत्रे वृषे षपचमनविदभूवीराउदाताः वृषादिभ्यः क्तिन् स्यात् सचोदा
 तः वृष्टिदिवः सस्त्रमिष्टये पञ्चात्यक्तीरुतं श्रयंतेन व्यसीमतिः वितिः भू
 तिः श्रयश्रायाहिवीतये शतौ स्यामोभयामः खंदसिलिद्रुद्रितः पात्वशी

संगच्छत इति तत्र कार्यत्वेन कर्तृत्वेन कार्यकारणभाव इत्यस्यानुकूलतर्कस्य
 सत्त्वेन कार्यत्वरूपहेतोः साध्या व्याप्य व्यापकत्वेनोपाधेः साध्या व्यापकत्वेन निश्च
 यादिति यत्वं वोक्तानुमानेनेच्चरसिद्धौ तदुचरितत्वेन वेदस्य प्रामाण्यनिश्चयाहे
 दोपीचरे प्रमाणमित्याह आवाभूमौ इति इत्यादय इत्यादि चरमुपासीतयः सर्व
 ज्ञः सर्ववित्तयस्य ज्ञानमयंतयः सो कामयतीत्यानां परिग्रहः कार्ययत्नकानुमाने
 वोयलदाणं सर्गाद्यकालीनदण्डकप्रयोजकं कर्मप्रयत्नजन्यकर्मत्वात् गुरु
 त्ववतापतनाभावः पतनप्रतिबधकप्रयत्नप्रयुक्तः धृतित्वात् ब्रह्मादनाशः प्र
 यत्नजन्यः नाशात्वात् यदादिव्यवहारः स्वतंत्रपुरुषप्रयोज्यः व्यवहारत्वात्
 आधुनिककलितलिप्यादिवत् वेदजन्यप्रभावकयथायं ज्ञानजन्योपावप्र
 मात्वात् वेदः असंसारोपुरुषप्रणीतः वेदत्वात् वेदः पौरुषेयोवाक्यत्वात् अ

दिन-
१५

एकपरिमाणजनिकासंख्याप्रपेदाबुद्धिजन्याएकत्वात्मसंख्यात्वादित्यनुमा
नांतराण्यपि सादात्परंपर्यावादे चरसाधकानिवोधापीति तदुक्तम् कार्या
पोजनभृत्त्वादेः पदात्तात्पयतः श्रुतेः वाक्यात्मत्वाविशेषासाध्याविश्वविद
व्ययइति श्रियोजनकं पश्यतेगम्यतेअनेनेतिपदं व्यवहारइतिसंक्षेपः मू
ले शिष्यावधानायप्रतिजानीति द्वयंगुणइति निष्पन्नइतिशेषः संयोगा
वेक्षयाकर्मणोतिरिक्तत्वंनास्तीतिभूषणमतेतिराकतेनयेत्युक्तम् यथागुणः
एथकुप्रदार्थस्तथाकर्मपीत्यर्थः अभावोधिकरणत्मकप्राभाकरमतेदृषयि
तंपुनस्तथेत्युक्तम् युक्तिश्चाग्रेवक्ष्यते यद्यपिविभागवाक्यस्यन्युनाधिकसं
ख्याव्यवच्छेदकतयैवसप्रत्यसंख्यालव्यातथापिसनग्रहणस्यार्थं नन्व
त्येपदार्थः कुतो नोक्ताइत्यत आह कीर्तिताइति तथाचैतेभ्योन्येपदार्थानसंन्ये

शं-
१५

वक्रणादिप्रभृतिभिरनक्तत्वादितिभावः ननु इतरेषु ग्रंथेषु वदन्त्याः
समसस्त्वभाव इति निरूपितं तथैवात्र कुतो न निरूपितमित्याशङ्क्याह मुक्ताव
ल्यां समसमस्येति अत्र समवाये कार्यसमवायान्तरसंबन्धेन सत्तावत्त्वभाव
त्वं तदभावोभावत्वमिति प्राप्तम् अर्थान्प्राप्तम् तेन प्राप्तत्वेन एष्यगुणस्यास
इति भावत्वेनोपन्यास इत्यर्थः तेषामिति शेषः नन्वेवमप्यदार्थाः कथं न संति
यग्रंथेषोऽप्यदार्थानिरूपणादित्याशङ्क्याह नैयायिकानामपि मते सत्यदार्था
इति विरुद्धोऽप्यदार्थानां सत्यदार्थेष्वन्तर्भूतत्वादित्याह यत्ते चेति उक्ता
र्थे भाष्यसंमतिमाह प्रतिपादिनं चेति पवमेवेति द्वयगुणकर्मसामान्यवि
शेषसमवायाभावाः सत्तेवमप्यदार्थाः षोडशानामत्रैवांतर्भावादिति प्रतिपादिन
मित्यर्थः कश्चिन्मंतभाव इति चेदित्यं प्रमाणस्येन्द्रियस्य द्रव्ये व्याप्तिज्ञानादेर्गु

दिन.
१८

तो प्रमेयस्यात्मशरीरेन्द्रियस्वरूपस्य द्वयोः अर्थस्य गंधरसस्वरूपस्य शीघ्रस्वर
पस्य गुणे बुद्धेर्गुणे मनसोद्वे प्रवृत्तेर्गुणे दोषाणामिच्छादेषमिच्छाज्ञानस्व
रूपाणामागच्छेष्टमोदपदप्रतिपाद्यानां गुणे प्रत्यस्तत्वाभावोजननमिति व्य
त्यक्तामरणोत्तरजन्मत्वप्रत्यभावपदप्रवृत्तिनिमित्तमवस्थानां प्राणशरीरसंयोग
गन्धसोमरस आद्यः शरीरप्राणसंयोगो जन्म तथा च मरणोत्तरं तादृशप्रसंयो
गस्वरूपस्य तस्य गुणे स्वखंडः खं संवेदनस्वरूपस्य स्वाद्यफलस्य गुणे गोणमख
साधारणजन्यमात्रस्वरूपफलस्यापि द्वयादिषु योरात्मनस्य गुणोत्तर्भावः
अथ वर्गस्तु आत्यंतिकी दुःखनिवृत्तिः दुःखानि शरीरं षडिन्द्रियाणि पदेष्टव्या
षडुदयः स्वखंडः खं वेत्येकविंशतिः तत्र दुःखत्वजातिः सत्ये शरीरादौ दुःख
संबन्धितस्यागोणदुःखत्वं स्वर्गादिस्वखस्यापि तत्राज्ञानेन दुःखसंबन्धि

ॐ.
१८

त्वमव्याहतमेव नचैकविंशतिदुःखान्तर्गतयोर्मनः अवणयोर्निर्गत्यात्कथं तत्र
 शक्तिवाच्यम् यद्व्यविशिष्टस्य अवणस्य ज्ञानदागदुःखहेतुत्वाद्दुःखत्वं तद्व्य
 पस्य कर्णोपप्लव्यानां शो न विशिष्ट अवणोद्विग्नरूपदुःखनाशात् एवमात्मसंयोग
 रूपव्यापारविशिष्टस्यैव मनसो ज्ञानदागदुःखरूपतया व्यापारनाशेन तद्विशिष्टम
 नोरूपदुःखनाशसंभवादिति दुःखनिवृत्तावाप्तिकत्वं च स्वसमानाधिकरण
 दुःखासमानकालीतत्वं नन्वेतादृशादुःखधंसस्य मुक्तित्वे कथं तत्त्वज्ञानसाध्य
 तात्तस्येति चेदित्यम् तत्त्वज्ञानेन मिथ्याज्ञानजन्यवासनानाशः वासनानाशो
 च दोषस्य वासनाविशिष्टरागादेरभावः विशेषणभावे विशिष्टाभावात् तादृ
 शागग्रूपहेत्वभावे च प्रवृत्तेर्धर्मो धर्मरूपाया अभवो नृत्तिः तदनुत्पादे प्रारब्ध
 तद्विन्नकर्मनिवृत्तिरिति जन्माभवेदुःखानुत्पादः तथा च स्वसमानाधिकर

दिन.
१७

एतदुःखमिमानकालीनत्वरूपविशेषणं श्रोतृत्वज्ञानस्य प्रयोजकत्वान्मुक्तेः
स्तत्त्वज्ञानसाध्यात् न तथा च सूत्रं दुःखजन्मप्रवृत्तिदोषमित्याजानानामुत्तरोत्त
रायायेतदनन्तराभावादयवगं इति अस्यार्थः पदितेषु जन्मादिषु मध्ये उत्तरोत्त
राणामयायेतदनन्तराभावात्तदव्यवहितपूर्वाभावात् तथा च तत्त्वज्ञानेनामि
त्याज्ञाननाशाः तेन दोषाणां नाशाः तेन प्रवृत्तेर्वन्त्यतिः तथा जन्माभावः देन दुः
खान्त्याद इति पूर्वोक्तपदार्थः पर्यवसितः एकविंशतिदुःखनाशस्तत्त्वकारण
साध्या न तत्र तत्त्वज्ञानस्य प्रयोजकतेति वदन्ति नव्यास्तु योग्यविभुविशेषगु
णनाशप्रतिस्वोत्तरवर्तिगुणानां कारणत्वात्सोत्तरोत्तगुणेनैव दुःखसं
रूपभुक्तिसंभवे न तत्र तत्त्वज्ञानापेक्षेति दुःखदुःखसाधनद्वयपरत
या व्याख्येयम् इति तस्यैव योग्यगुणत्वाभावात् न स्वोत्तरवर्तिगुणनाशपतना

उं.
१७

शुरुपमत्तेस्तत्त्वज्ञानसाध्यत्वमेवेत्याहुः तथाचैतादृशस्यापवर्गस्याभावे
 संप्रायस्यगुणोसाध्यतयाइत्याविषयरूपस्यप्रयोजनस्ययथायथंद्रव्यादिषु
 साध्यसाधनौभयवतानिअथविषयरूपस्यदृष्टान्तस्ययथायथं द्रव्यादिषु
 तत्तच्छास्त्रसिद्धार्थरूपस्यसिद्धांतस्यद्रव्यादिषु प्राहस्वरूपप्रतिज्ञाद्यन्यतम
 रूपाणामवयवानांगुणे व्यापारोपेणव्यापकारोयस्यतर्कस्यगुणे निर्णयस्य
 गुणे तत्त्वबुभुक्षोःकथारूपवादस्यगुणे विजिगीषुकथारूपस्यतत्त्वस्यगुणे
 स्वयत्तस्यापनाहीनकथारूपवितंडायागुणे अनुमितितत्करणज्ञानान्यतर
 प्रतिबंधकज्ञानविषयरूपाणांहेत्वाभासानांयथायथंद्रव्यादिषुअभिप्राया
 तरेणप्रयुक्तस्यप्राहस्यार्थान्तरंपरिकल्पद्वयणाभिधानरूपस्यकलस्यगुणे
 असदुत्तररूपज्ञानेर्गुणेपरानजयहेतुस्वरूपनिग्रहस्यानानांद्रव्यादिष्वेतर्भावः

दिन.
१८

निग्रहस्थानानिप्रतिज्ञादानिः प्रतिज्ञांतरं प्रतिज्ञाविरोधः प्रतिज्ञासंन्यासोद्दे-
त्वंतरमर्थान्तरं निरर्थकमविज्ञातार्थमपार्थक्यमप्राप्तकालेन्यूनमधिकपुन-
रुक्तमनुनाभाषणमज्ञानमप्रतिभाविदेवोमतानुज्ञापयन्त्यो ज्योपेतानि
रन्यो ज्ञानयोगोपसिद्धांतोद्देत्वाभासाश्च अत्रचकारेनक्तसमुद्धयार्थेन
नहृष्टांतेसाधनवैकल्यादीनां परिग्रहः तत्रविशिष्टप्रतिज्ञातस्यपक्षादेः
परित्यागरूपप्रतिज्ञादानेरभावे परोक्तदोषोद्दिष्टार्थपूवोक्तविशेषण
विशिष्टपरतप्रतिज्ञारैरर्थस्यार्थक्यनिरूपस्यप्रतिज्ञांतरस्यगुणे स्वीकृता
ध्यादिविरुद्धहेत्वादिकथनरूपप्रतिज्ञाविरोधस्यगुणे स्वीकृताध्यादेः
परेणदूषणेकृतेतत्साध्यापलापरूपप्रतिज्ञासंन्यासस्यगुणे प्रकृताना
कांदिताभिधायपरोक्तदूषणोद्दिष्टार्थपूवोक्तहेतुतावच्छेदकातिरिक्तहे

श्री.
१८

तावच्छेदकविशिष्टकथनरूपहेत्वंतरस्यगुणे प्रकृतानाकादिताभिधानरूपाः
 र्थांतरस्यगुणे अवावकपदप्रयोगरूपनिर्यंकस्यगुणे परिषत्प्रतिवादबोधानु
 कूलोपस्थितजनकवाचकवाक्यप्रयोगरूपाविज्ञातार्थस्यगुणे अभिमतवाक्य
 र्थबोधानुकूलोकांतासूत्र्यदृश्यस्यापार्थक्यस्यगुणे समयबंधविषयीभूतक
 थाक्रमविपरीतक्रमेणाभिधानरूपस्याप्राप्तकालस्यगुणे पुनरभिधानं यत्किंचि
 दवयवसूत्र्यावयवाभिधानरूपस्यन्यूनस्यगुणे अधिकहेत्वाद्यभिधानरूपस्याधि
 कस्यगुणे पुनरभिधानरूपस्यपुनरुक्तस्यगुणे परिषदात्रिभिहितस्याप्रसृष्टार
 णरूपस्याननुभाषणस्याभावे परिषदाविज्ञातार्थस्यवादित्रिभिहितस्याप्यविज्ञा
 नरूपस्याज्ञानस्याभावे उत्तरार्द्धपरोक्तंबुद्ध्यापि उत्तरस्याप्रतिपत्तिरूपायाप्रतिभा
 याअभावे असंभवत्कालांतरकार्यव्यासंगमुद्राव्यकथाविच्छेदरूपस्यविलेप

स्याभावे स्वपक्षे दोषमनुहृत्य परपक्षे दोषाभिधान इत्यमरानुज्ञायागुणे निग्रह
 स्यात्तानुज्ञावनरूपपर्यन्तयोग्योपेक्षणस्याभावे निग्रहस्यात्तानुवसरेतन्निग्रह
 स्थानाभिधानरूपस्यनिरन्योगस्यगुणे कथायांस्वीकृतसिद्धान्तप्रवृत्त्यागन
 इत्यस्याप्यसिद्धान्तस्याभावे हेत्वाभासानां पूर्वोक्तलक्षणानां इत्यादिष्वेतर्भाव इति
 इत्येतर्भावः यदा र्थेषु भाष्यस्यार्थत्वमाशङ्क्योपाध्यायानां समुत्तिमाह
 अतएवेति मन्वादि समवधाने सति वंदिनादाहेति निवारणाय मण्णादेः कारण
 विच्छेदकत्वरूपा प्रतिबंधकतावाच्या साववंदिनिसदाहानुकूलशक्तिरूपका
 रणविच्छेदकतयैव निर्वहतीति मण्णादेः प्रतिबंधकतायथ्यानुपपत्त्याः सिद्धा
 याः शक्तेः वद्भावेऽन्तर्भूतत्वादतिरिक्तत्वमिति यदार्थाः समकीर्तिता इति मूलम
 युक्तमित्यभिप्रायेण प्रभाकरः शङ्कते नन्वति अतिरिक्तैर्नित्यमपदार्थानिरिक्ते

त्वर्थः अतिरिक्तापदार्थतामेव व्यवस्थापयति तथा हेत्यादिना मण्णादीत्यादिना
 मंत्रोद्यथादिपरिशुद्धः समवाहितेन समीपवर्तिना ननु वह्निरुपकारणाभावा
 देवनदाह इति न मन्यादेः प्रतिबंधाकत्वमतः सर्वहितेन वंदिनेति दाहोऽप्यंतरो
 त्यजतिः पूर्वदृश्यगृह्यतिर्वा मन्याद्यतिरिक्तप्रतिबंधात्वं विंदयति तच्छून्येनेति
 मणिममवाधानसूत्रेनेत्यर्थः ननु यदि वह्नौ दाहानुकूलशक्तिस्तदा मण्णादि
 सत्त्वकुत्तानदाहस्तत्राह तत्रेति पूर्वोक्तपुत्राशक्तिसिद्धावित्यर्थः दाहानुकूलेति
 अत्रवानुकूलत्वं कारणतदवच्छेदकसाधारणं शक्तैर्वा वण्णावच्छेदकत्वेऽपि न
 क्षितिः नाश्रपतेत्यस्य इति कस्यत इत्यनेनान्वयः तथा च वह्निनिष्पशक्तित्वावच्छि
 न्नप्रतिमणित्वेन नाशकत्वस्वीकारेण मण्णादिसत्त्वदशायां शक्तेरभावादेरेवनदा
 ह इति भावः ननु मण्णादेर्यदिशक्तिनाशकत्वं न दासत्युनेजकविशिष्टे मण्णादाव

पसारितवादाहानापत्तिरिति तत्राह उभेजकेनेति मणायपसारणेन चेत्पत्रच
 कारोवाकारार्थे न च दाहं प्रतिमणभावत्वेन हेतुत्वकलनावमणिसमवधानका
 लेदाहापत्तिरिति वाच्यं मणभावत्वेन रूपेण स्वतंत्रहेतुताकल्पने गौरवात् वि
 लक्षणशक्तिमत्त्वेन बहेः करणत्वकलनस्यैवोचितत्वादित्यभिमानात् न त्वेवं
 शक्तिसिद्धावपितस्याश्रितिरिक्तत्वोसिद्धिरिति चेन्न उक्तपदार्थेष्वतर्भूतत्वात्
 तथाहि न तावदव्यात्मिकासक्तिः गुणादिहवित्वात् अतएव गुणात्मिका वा
 न च सामान्याद्यतममरूपा उत्पत्तिमत्त्वे सति विनाशित्वादिति इति शक्तिसिद्धिः
 एवमतिरिक्तशक्तिं प्रसाध्य युनासादृशपस्यातिरिक्तपदार्थतां व्यवस्थापयति
 एवमित्यादिना श्रितिरिक्त इति लक्षप्रपदार्थातिरिक्त इत्यर्थः सद्भावानंतर्भूतत्वे
 सत्यभावानंतर्भूतत्वादिति हेतुः पूरणोपः तत्र सत्यतासिद्धिं निरस्य नित्यीति

ॐ.
 २२

दि.
नं.
६२

भयत्रसाम्यादितिभावः नवमेवयवानासर्वेष्वनुत्पत्त्यपरिमाणवत्त्वं न
नुसर्षपावयवानासर्वेष्वनुत्पत्त्यपरिमाणवत्त्वमित्यवयवपरिमाणवि
शेषादिशेषश्रुतिवाच्यं मेवयवसर्षपावयवयोरप्यनन्तावयवत्वेन
तत्परिमाणतारतम्याभावस्याप्यापारनीयत्वात् नवमेरुसर्षपयो
रवयवगतप्रचयात्यसंयोगाविशेषातद्विशेषश्रुतिवाच्यं प्रचयविशे
षस्यापिसंख्याविशेषस्यापिसंख्याविशेषनियमात्वेनसंख्याविशे
षाभावेनतद्विशेषन्यपमतेरिति ननुतथापि विश्रामाश्रयस्यनित्य
त्वेमानाभावइत्यतश्चाह यन्नत्विनि असमवेतकार्योत्पत्तिप्रसंगइ
ति असमवेतभावकार्योत्पत्तिप्रसंगइत्यर्थः ननुतस्यनित्यत्वमि
हावयवत्वेति किं मानमित्यतश्चाह महत्परिमाणेति वास्तवद्रव्य

जं.
६२

त्वत्वात्तच्चटादावुत्पत्तिविनाशयोः प्रतीत्यनुपपत्तिरिति वाच्यं मन्मते
 पदार्थमात्रस्यैव हि एकतया परमाणुना सत्पत्तिविनाशयोः स्वी-
 कारात् न च परमाणुं जेषु च दत्तांगीकारे कपालाद्वटश्चिप्रतीत्य-
 नुपत्तिः परमाणुना कपालजस्यत्वाभावादिति वाच्यं मन्मते कपाल-
 स्यापि परमाणुं जरूपतया च द्रव्यं जेषु कपालरूपं जजन्त्यत्वस्वी-
 कारात् पुंजात्पुंजात्पत्तिरिति तेषां सिद्धांतादित्याहुः तत्र चटश्चादि-
 प्रतीतिविषयताया अनेकपरमाणुकस्यैव गौरवादतिरिक्तावयवि-
 सिद्धिरिति दिक् मेरुसर्ववयो रथीति अपि वसाम्यप्रसंगश्च्युतरं संव-
 ध्यते तेन ह्येकस्य सावयवत्वत्वेन महत्त्वापत्तिः समुच्चोद्यते साम्यं
 परिमाणान्तरतम्यभावः परिमाणकारणो भूतस्यावयवसंख्याया उ

दि.
न.
५५

जेति पाकजद्रवत्वसमानाधिकरणतेजस्त्वमादायतेजस्यतिव्या
तिवारणायर्थेति एथिव्यन्यतरत्त्वमादायजलादावतिव्यातिवा
रणायजातीतिअत्रएथिवीत्वस्यलक्षणावच्छेदकत्वालक्षणत्वं
नसंभवतीतिनित्यरित्यागःवरुतस्तएथिवीत्वजातिरपि एथिव्या
लक्षणे नवव्यतिरेकसहचारेणान्वयव्यातिरेकगृह्यतेइवायमने
पक्षतावच्छेदकस्यनहेतुत्वमितिवाच्यं हेतुःसम्यक्सामानाधिक
रणइतिजानेपिहेतुमासाध्यवानितिबोधस्थानिष्यन्नत्वेनपक्षता
वच्छेदकत्वेपिहेतुत्वाविशेषात् व्यतिरेकव्यातिर्गर्भकतायांनसुत
रां ग्राह्यत्वस्यद्वारेणकेपिसत्त्वादाह परमाणुद्वयेतिबोद्धःशुक्ते
नन्विनि नन्वयंचदृश्यादिप्रतीतिरेवतत्रप्रमाणंभविष्यतीत्यन

जे.
५५

धोदिविधस्ति एतीती सूचयितुं नतलदणो द्वैविध्यस्यापि प्रवे
 शा इत्यर्थः गंधवैविध्यं प्रकाशयति द्वैविध्यं वेति मन्तुस्मात्पूतव्यस्य
 वैर्यस्यादाह इत्यं वेति पाकजस्य पूर्वावत्वमोत्रोक्तौ चेत्त्यर्थः न्याय
 मने पाकजस्य पूर्वाभाववन्ति पदे वैशेषिकमने पाकजस्य पूर्वावत्त्वम
 रमाणं सर्वविद्यमानत्वादवयविनिभागासिद्धिमात्राकानिषेधति
 यपीति पाकजस्य पूर्वाति पदादाविद्यादियदेन वैशेषिकमनेऽ
 वयविमात्रपरिग्रहः सतादृशजान्तिमादाय गगनादावतिव्या
 तिवारणाय द्रव्यत्वव्याप्येति द्रव्यतु सामानाधिकरणसत्तामा
 दायातिव्यातिवारणाय पाकजेति व्यातिभागः स्य पूर्वा सामानाधि
 करणजलत्वादिकमादाय जलादावतिव्यातिवारणाय पाक

दि.
न.
५८

पादयति नातिरूपद्वयेति रूपद्वयवद्वहति सताजातिमतिगुणादा
वतिव्यातिवारणायद्रव्यत्वव्याप्येति द्रव्यत्वव्याप्यजलत्वादिजातिम
तिजलादावतिव्यातिवारणायरूपद्वयवद्वहतीति जलस्यैवित्यन्तर
त्वादिरूपद्वयममादायजलादावतिव्यातिवारणायजातीति अयेता
वुडिविशेषविषयत्वरूपद्वित्वादितत्वेनगौरवादाह रूपनापो
ति अत्रापिप्रतिपदव्यावृत्तिः पूर्ववद्वाप्या षड्वित्वादितत्वेधस्त
रसस्वरेतिमूलोक्तंरसषड्विधत्वंप्रकाशयति मधुरेत्यादि नानयत्र
नानारसानोत्पन्नास्त्राव्यातिरित्यत आह अत्रायीत्वननुमूलगंध
स्तद्विधोमतश्चनेनद्विविधगंधवत्त्वंलक्षणंप्रदर्शितं तच्चायु
क्तं द्वैविध्यंशस्यवैयर्थ्यादित्यत आह वस्तुस्थितीति वस्तुगत्यागं

जं.
५८

दुग्धावयवजन्यत्वस्वीकारे दंधोपि दुग्धत्वापत्त्या दुग्धावयवैर्दंदिजन्य
तेनेत्यंगीकारोभ्यंतथा च दंधि व्यभिचारकारणमिवाच्यं दंधो ह्यए
कारि रित्तदुग्धं स जन्यत्वास्वीकारात् ह्यएकरूपदुग्धं स जन्य
त्वेपितस्य तत्र न व्यभिचारः तदुपादानपरमाणुजन्यत्वस्य दधिसत्त्वा
त् न च दुग्धपरमाणुजन्यत्वेन दधोपि दुग्धत्वापत्तिरिति वाच्यं दुग्ध
परमाणो दुग्धत्वाभावात् दधत्वव्याप्यव्याप्यजाते परमाणु ह्यनित्वे मा
नाभावात् अन्यथा परमाणुस्वरूपदुग्धजन्यत्वेन दुग्धत्वापत्तिवारणा
संभवात् इधित्वदुग्धत्वयोः परमाणो जातिसंकरप्रसंगादिति व्याप्ति
बोधाच्च दृष्टान्तमाह दृष्टं वैतदिति मूलेनाना रूपवत्त्वं लक्षणं तस्म
त्तं तल्लक्ष्ये प्रतियादयति अल्लेखादिना अलक्ष्ये लक्षणं सत्त्वं प्रति

दि.
न.
५०

नीत्याद्यसंगतिरिति यशस्ते तथा सत्यपुनः प्राणा ल्या पाषाणे स्थिः
वीत्व सिद्धाते तेन गंधान्मानसं भवादिति यद्व्यमिति अत्र च द
धंस प्रत्यक्षे च लोपादानौ पदे ये व्यभिचारवारणाय प्रथमं द्रव्यपदं
अथ वा च दधंस जन्ये च देवा व्यभिचारवारणाय नत मिथ्या ज्ञान
धंस जन्ये कायव्यूही नवीन गते दंडस्वरूपदंडप्रागभावधंस जन्ये
च देवा व्यभिचारवारणाय द्वितीयं द्रव्यपदं प्रतिबंधकद्रव्यात्पेना
नाभावजन्ये व्यभिचारवारणाय धंसपदं धंसत्वेन च इह जनक
त्वं विवक्षितं तेन प्राचां सत्त्वे प्रतिबंधकसंसर्गाभावत्वेन तस्य हेतुत्वे
पिनक्षानिः धंसजन्यत्वं वा दृष्टा द्वा रा विवक्षितं तेन शालग्रामपि
ला धंसजन्ये नारकीयप्रासीरेन व्यभिचारः न च दुग्धधंसजन्ये दोषः

ॐ.
५०

धातोः एथिवीत्वाभावेः लक्षणादेव तत्र गंधवत्त्वलक्षणं नाव्या तमि
 ति व्यर्थं तत्र गंधसाधनाय परिश्रमः तथापि वस्तुस्थिति मत्वरूपा
 तयोक्तमिति ध्येयं याषाणभस्मनि गंधः प्रत्यक्षसिद्धः तेन तत्र ए
 थिवीत्वमंगीकरणीयं ततश्च भस्मारंभकावयवेष्वपि एथिवीत्वसि
 द्धिः ततश्च याषाणारंभकावयवेष्वपि एथिवीत्वमंगीकरणीयं भ
 स्मारंभकावयवयाषाणावयवोरैक्यादेव याषाणस्यापि एथिवी
 त्वसिद्धिरित्यभिप्रायः तदेतद्विषय इति भस्मनोद्गीति यत्तेन याषा
 ण इव तद्भस्मन्यपि अनुद्भूतगंधापतिवारणाय याषाणावयवेषु या
 कांगीकारावप्यवकः यत्तं च याकोत्यादित गंधवद्भिः याषाणावय
 वैरेव तद्भस्मारंभः निगंधेऽतैरेव याषाणारंभ इति अन्यथा तद्भस्म

दि.
न.
५६

म८

यापनेरितित्परित्यागः एतेनया कनगंथेतेजसः कारणत्वेनापाक
जेवसुरभादिगंधावयवगतसुरभादेर्नियामकत्वेनगंधत्वेनएथिवी
त्वेनकार्यकारणभावेमानाभावात्एथिवीत्वेनजातिरितिप्रत्युक्तम्
ननुगंधत्वस्यएथित्वलक्षणत्वेपाषाणादौगंधसूत्रोव्यातिरित्याशुं
कांनिराकुरते नवेत्यादिना तत्रापि पाषाणादावपि एथिवीत्वेनेति
शेषः गंधसत्त्वात् गंधानुमानात् ननुपाषाणादौगंधसत्त्वेनपलं
भोनस्यादित्यतश्चाह अनुपलब्धिसिति अनुक्तदत्त्वेन अनुद्धतत्वेन
ननुपास्य एथिवीत्वयवमानाभावान्नितरंतधधीनगंधत्वइत्यनस्तत्र
एथिवीत्वसाधनायभूमिकामारचयति कथमन्यथेत्यादिना अन्यथा
पाषाणादौ एथिवीत्वानेगीकारे तद्वस्मनियपाषाणभस्मनि यद्यपि

जं.
५६

बोधयसंबंधेन विलक्षणतेजःसंयोगत्वेन नाशकत्वात्स्थिबीतस्य ता
 दृशनाशकतावच्छेदकसंबंधवदकत्वात् आश्रयनाशजन्यरूपना
 शोव्यभिचारवारणाय जन्त्यांतनाशविशेषणम् च द्वाग्निसंयोगेन च
 दृश्यनाशायतिवारणाय समन्वितत्वांतस्य नाशकतावच्छेदकसंबंधे प्र
 वेशः तेजोवृत्तिरूपे प्रतियोगितासंबंधेन तादृशरूपनाशायतिवारण
 यस्तत्रैक्या सहस्यिबीत्वप्रवेशः स्वसमानाधिकरणसंग्रहादौ प्रति
 योगितासंबंधेन तादृशरूपनाशोत्पत्तिवारणाय स्वरूपत्वस्य नाशकता
 वच्छेदकसंबंधेन प्रवेशः स्ववृत्तित्वेव कालिकविशेषणत या बोध
 स्वसमवायिसमवेतत्वविशिष्टरूपत्वस्य संबंधत्वे रूपत्वविशिष्टस
 मवायिसमवेतत्वमादाय विनिगमनाविरहेण नाशप्रनाशकभावद

वृत्ति ५

दि.
न.
ध.

जलत्वादिमति एथिवी निरूपितकालिकसंबंधावच्छिन्नावृत्तित्ववज्ज
लत्वादिमतिवाजसादौ नानिव्याप्तिः प्रमाणोपन्यासायेनियद्यपि ए
थिवीत्वस्य प्रत्यक्षतया न प्रमाणान्तरायेदा तस्याप्ययोग्यसाधारणेन
प्रत्यक्षासंभवात्तस्यासाधारणेन एथिवीत्वसिद्धयेतदुपन्यास इति
भावः अन्यथा गंधत्वावच्छिन्ने प्रति एथिव्या इतत्त्वानंगीकारे आकस्मि
कत्वापत्तेरिति नियतकारणनियम्यत्वापत्तेरित्यर्थः तथा च कार्यमा
त्रवृत्तिर्गंधत्वस्य कार्यत्ववच्छेदकत्वानरोधेन तदवच्छिन्ने एथिवीत्वेन
इतत्त्वमावृष्टकमिति भावः इदमुपलक्षणं रूपादिनाशकतावच्छे
दकतयापि एथिवीत्वज्ञातिसिद्धिदृष्ट्या प्रतियोगितासंबंधेनात्र
यन्नाशा ज्ञेय इयनाशं प्रतिस्वसमवायि एथिवीसमवेतत्वेन स्वरूप

उं.
ध.

मानाभावाच्चप्रतपवतत्रसंयोगविभागयोः सत्वेमानाभावाः प्रथक्
स्यचगुणत्वमेवनिर्दिष्टं यथावेसरसुखसंभवस्तथाग्रेव्यक्तीभविष्य
ति एवंसांख्यबुद्ध्याप्रयत्नसुखानीतिपंचैवेसरस्यगुणाशत्याहुः
इतिद्रव्यगुणः इतिश्रीभारद्वाजभट्टवालकस्मात्मजमहादेवभट्टक
तौमन्तावलीप्रकाशेप्रथमःपरिच्छेदःसमाप्तः १ गंधदेहत्वंकाला
दौगतमज्ञाव्यावृष्टे गंधेति गंधवद्वृत्तिद्रव्यत्वव्याप्यजातिमत्वमर्थः
तेनसुरभ्यसुरकिपालारव्यनिर्गंधयदेनाव्याप्तिः हृत्यंतेननजलादा
वतिव्याप्तिः द्रव्यत्वव्याप्यरूपेनेननतत्रैवसत्तामादायज्ञा नवाजाति
पदोपदानात् जलसंघिव्ययतरत्वमादाय गंधवत्त्वंहृत्तित्वंयसुनवा
येनतेनकालिकसंबंधेनगंधवतिसमवायसंबंधावच्छिन्नहृतिम

दि.
न.
धध

आदयोऽर्थाविति स्यर्शसंख्यापरिमाणस्य कसंयोगविभागपरत्वा
परत्वात्पक्षे वेगाख्यः संस्कारश्चेति वा योर्गुणा इत्यर्थः तेजसो गुणा
नाह स्यर्शो दयोऽर्थाविति अर्थांगुणानाह स्यर्शो दयोऽर्थाविति एथिष्या
गुणानाह स्नेहहीता इति यत्ने श्रव्यवहितपूर्वोक्ता आत्मनो गुणाना
ह बुद्ध्यादियद्गमिति बुद्धिसावडः बिच्छादेव प्रयत्नाः संख्यादियं च
कसिद्ध्या परिमाणस्य कसंयोगविभागाः कालदिशोर्गुणानामेव
देकेनैवाह संख्यादियं च कसमिति आकाशगुणानाह शब्दश्चेति न
आवाकोशशब्दः संख्यादयः पंचैव पादुगा इति र्थाः ईश्वरस्य गुणमा
संख्यादय इति अत्र नवीनाः ईश्वरस्य परिमाणवत्तेमाना भावो न च द
यत्नेन तदनुमानमिति वाच्यं अप्रयोजकत्वात् ईश्वरस्य द्रव्यत्वसत्त्वे

जं.
धध

वेति च दोषा युवानिति वाच्यं शोऽपनीतमातात्मकचटविशेषकधातु
षाविषयवायुहतिद्रव्यत्वव्याप्यवायुत्वजातिमतिवाद्यावतिव्याप्तिवार
णायलौकिकेति गुरुत्वमिति गुरुत्वं शक्ति कभाषकनोलकत्वा
दिति इदमुपलक्षणं पतनवत्वमित्यपि बोध्यं पतनत्वं गुरुत्वासम
वायिकारणककर्मत्वं उल्कापतनीत्यादिसंयोगस्तुलादाणिकः वस्तु
तस्तु गुरुत्वासमवायिकारणककर्मवृत्तिपतनत्वं जातिविशेषपव
नवसमानां साधर्म्यं ज्ञेयत्वं कस्यैव धर्म्यमित्याकाशायामाह ज्ञेयत्वा
दिकमिति इति द्रव्यसाधर्म्यं वायोर्न वैकादशातेजसोगुणजलति
तिप्राणभूतो वतर्हंशादिस्वालयोः पंचषडेव वां वरेमहेश्वरैर्यौ मनस
स्तथैव वेति प्राचीनश्रोतुमन्सत्यवायोस्तावदुणानाह मूले स्य

दि.
न.
५३

वैशेषिकानामेव त्वयत्नत्वजातीनां चतः दण्डत्वं हेतित्वाभावात्कथं
लक्षणसमन्वय इत्यत आह देवत्वादिकमिति आदिपदेनाशङ्क्य
रिग्रहविशेषपदस्य कथमाह परममहत्त्वेति तादृशागुणात्वादिनि
वर्तमानत्वेति ज्ञातत्वादि जातिमद्गुणात्वादित्यर्थः ननपरममहत्त्वत्वेन
जातिः किं त्वयत्नत्वात् प्रययिमाणत्वमित्युक्तं तथाच कथं तदादा
यातिप्रसंग इत्यत आह चतुर्थदण्डे हि ज्ञादीनामिति तथात्वादिति ता
दृशा जातिमद्गुणात्वादित्यर्थः प्रथमोपस्थितत्वरूपलाघवमाभिसंधा
याह त्रिकोणेति चतुरादीनामित्यादिनामित्यादिना आणादिपरिग्रहः
तत्रापि चतुरादिष्वपि एथिवात्वादौ द्रवत्ववह्नित्वमुपपादयति स
तजातिवत्त्वादिना योगिप्रत्यक्षविषयत्वसत्त्वादित्यत आह अतिव्याप्तं

मं.
५३

हतित्वादसंभववारणाय तदर्थत्वादिति ताणिकविशेषगुणवत्त्वा
 र्थत्वादित्यर्थः ननु त्रित्वा हतित्वमप्येव ततः तण हतित्वपर्यंतानुधा
 वने प्रयोजनाभावः ननु त्रित्ववत्तत्त्वोलासवगौरवविरहेण च तत्त
 योपादाने इच्छेव नियामकेति वाच्यं प्रथमोपस्थितत्त्वह्यलासवस्य
 त्रित्वे संभवादत आह अयेता बुद्धिरिति तथा च त्रित्वा हतित्वप्रवे
 शे ज्ञानत्वस्य संग्रहो न स्यादिति भावः ततस्तण हतिजन्या हतीत्यस्य
 फलमाह ह्यत्वादिकं त्विति तद्युदासः ह्यत्त्वजातिमुदासः तथा च
 ह्यत्त्वजातिमद्विशेषगुणवत्तत्त्वोलासवगौरवविरहेण च तत्त
 जनेतस्य फलमाह ईश्वरेण शरीरिणमित्यत्र शरीरपदस्य यथा क
 तार्थकत्वाभिप्रायेणाह यदा काशजीवात्मनोरिति ननु जन्यत्वा प्र

दि.
५३

यंतद्वारणमिति वाच्यं अव्याप्यवृत्तियदेन दैशिका व्याप्यवृत्तित्व
स्योक्तत्वात् विशेषगुणोत्पत्तिमिति विशेषगुणा अव्यव्यादिषहं
स्य शोताः सांसिद्धिकोद्वेगः अहसभावनाशसा इति वक्ष्यमाणः
तत्तत्क्षणतगुणानिरूपणे वक्ष्यते यत् अव्याप्यवृत्तिविशेषगुणव
त्त्वमीश्वरेऽप्यतत्तदुक्तानां व्याप्यवृत्तित्वादिति तत्र अव्याप्यवृत्तिय
देनाव्याप्यवृत्तिवृत्तिगुणत्वव्याप्यजातिमत्वस्य विवक्षितत्वात्तच्च
तत्क्षणवृत्तीति वत्तः क्षणवृत्तीति यानि चटादीनि तदवृत्तिर्याजाति
ज्ञानत्वादिसुदृढानुविशेषगुणो ज्ञानादिसुदृढत्वस्यात्मादौ सत्त्वात्
क्षणासमन्वयः अव्याप्यवृत्तित्वं समवायेन विवक्षितं तेन जन्यमा
त्रेकालिकेन ज्ञानत्वस्य वृत्तित्वेऽपि वक्ष्यतिः वृत्त्यंतं ज्ञानत्वादेर्जन्य

गो.
५३

चतुर्ज्ञानादीनामप्यत्रिकालेच्छादिनानाशः केचित् स्वत्वस्य तद्व्य-
 क्रिपर्यवसितया तत्र ननु एतत्तत्र ननु एतत्तत्र ननु एतत्तत्र ननु एतत्तत्र ननु
 प्रत्यक्षमिति आहुः एतत्तत्र ननु एतत्तत्र ननु एतत्तत्र ननु एतत्तत्र ननु
 ता एतत्तत्र ननु एतत्तत्र ननु एतत्तत्र ननु एतत्तत्र ननु एतत्तत्र ननु
 शाकता अयेतावद्दिनाशेद्वित्वप्रत्यक्षविशेषसामग्री वरमज्ञाना-
 दिके तत्र उत्तरदाणवन्नित्वविशिष्टं स्वयमेव नाशकं एतत्तत्र ननु
 सकलविशेषगुणसाधारणं चेदमिति आहुः शाहस्याव्याप्यवन्नित्व-
 दाणिकत्वेऽप्यप्यज्ञानादीनामप्यत्रिकालेच्छादिनानाशः केचित् स्वत्वस्य तद्व्य-
 क्रिपर्यवसितया तत्र ननु एतत्तत्र ननु एतत्तत्र ननु एतत्तत्र ननु एतत्तत्र ननु
 एतत्तत्र ननु एतत्तत्र ननु एतत्तत्र ननु एतत्तत्र ननु एतत्तत्र ननु
 एतत्तत्र ननु एतत्तत्र ननु एतत्तत्र ननु एतत्तत्र ननु एतत्तत्र ननु

दि.
न.
५२

तृतीयोविशेषगुणस्तत्रापत्वादित्यर्थः अत्रचयत्रप्रतियोगितासंब
धेनयोग्यविभुविशेषगुणानांस्तत्रस्वसमानाधिकरणस्याविवहि
नपूर्ववर्तितोभयसंबंधेनयोग्यविभुविशेषगुणइतिसामानाधिक
रणेननाशकत्वंबोध्यं कार्यतावच्छेदकेयोग्यत्वानुपादानेप्रयश्चित्य
दिजन्याहृष्टनाशोव्यभिचारः योगित्वंचलौकिकसादात्कारविषय
निर्विकल्पकान्यतरत्वं नत्वन्तौद्रियजातिशून्यं अहृष्टत्वस्यजातिमत्त्वं
मानाभावेनतथाप्यहृष्टेव्यभिचारान्न ह्यादिनाशोव्यभिचारवभाणा
यविनिति संयोगादिनाशोव्यभिचारवारणाद्य विशेषेति कारणता
वच्छेदकेयोग्यविशेषत्वबोध्यंरूपादानांनदीतीयदणोत्पन्नाहृष्टसंयोगा
दिनातृतीयदणोऽपेक्षाबुद्धिनाशः सामानाधिकरणासंबंधनिवेष्टा

जं.
५२

नुवद्वरिंद्रियादिगतरपादिविशेषगुणानामनुद्धृतत्वेनवाहिरिंद्रियप्र
 दणयोग्यत्वाच्चत्तरादावतिव्याप्तिमाशंक्यलाघवाच्चाह अथवेति अत्र
 कलेदौशिकपरत्वापरत्वमादायमनस्यतिव्याप्तिवारणायविशेषेति
 स्यशंवत्वं समवायेनस्यशंवत्वं द्रव्यसमवायिकारणेत्यादि मनीदि
 कमादायगगनेतिव्याप्तिवारणायद्रव्यत्वव्याप्येति आकाशाशरीरि
 णामितिअमूलेशरीरपदमात्मपरमित्यभिप्रायेणाह आकाशात्मना
 मिति लक्ष्यलक्षणसहयितुं प्राहजानादीनांअव्याप्यत्वानित्वंक्षणा
 कत्वंबोधयति आकाशास्येत्यादिना क्षणिकस्यविशेषगुणस्या
 नभ्युपगमादाह क्षणिकत्वंवेति यदादिवाहतेत्यतस्त्वतीयक्षणाहतीति
 स्वोत्तरहतीति स्वयदंनप्रपत्वाभिमतपरं तदुत्तरवतीतिद्वितीयक्ष

हि.
न.
ध.

तिपरिमाणदावतिव्याप्तिः तस्याप्ययकर्मोनाश्रयमहत्परि - माणाव
त्वंतथाचोध्यं वहिरिन्द्रियेति आत्मन्वतिव्याप्तिवारणायवहियदं वहि
रिन्द्रियग्राह्यजातीयसंयोगादिमतिकालादावतिव्याप्तिवारणायविशे
षेति विशेषगुणवत्त्वंगुणानिरूपणेवक्ष्यते द्रव्यत्वमादायातिव्याप्तिवा
रणायगुणेति लौकिकत्वनिवेशस्यफलमाह तेनेति ज्ञातोचटइति
ज्ञानेवप्रकारीभूतज्ञानांशेनलौकिकविषयतावत्तरादेस्तत्रलौकिक
सन्निकर्षाभावादितिभावः स्वरूपयोग्यताप्रवेशस्यफलमाह नचेति न
नुपरमाणुरूपादेर्येभ्यतेकुतो नतस्यप्रत्यक्षमतश्चाह महत्वेति लौकिक
विषयतयाद्रव्यसमवेतप्रत्यक्षेसामानाधिकरण्यसंबंधेनकारणस्यम
हत्त्वस्यपरमाणुरूपादाव्यभावात् नतत्रलौकिकप्रत्यक्षमितिभावः न

जं.
ध.

आत्मन्यतिव्याप्तिवारणाय समानाधिकरणेन तत्रैव सत्तामादायातिव्याप्ति
 वभरणसद्व्यत्वव्याप्तेति द्व्यत्वान्यत्वेनापि जातिविशेषणीया तेन न
 द्व्यत्वव्याप्यद्व्यत्वमादायातिव्याप्ति अपक्वहेति अविभुवन्तिपरिमा
 माणवत्वमित्यर्थः तेन परमाणौ नाव्याप्तिः क्रियाजनकतावच्छेदकतय
 मूर्तत्वं जातिरित्यपि केचित् तच्चेति निरुक्तमूर्तत्वं चेत्यर्थः वस्तुत्वे पूर्व
 वदिति परत्वापरत्वसमानाधिकरणेन्यादिकथितविवक्षितार्थवदित्य
 र्थः कालादौ संपदाभावेनासंभवमाशङ्क्याह सर्वमूर्तेति अयं महाति
 प्रतीतिविषयपरममहत्त्वस्य गगनपरिमाणभेदसाधारणस्य जातित्व
 संभवे व्यात्मपरिमाणमयोग्यमिति को कन्मतमनुसृत्याह अपक्वहेति य
 द्यपि अणुपरिमाणकपरिमाणमेवापक्वो अथोन परमाणुपरिमाणमि

दि.
न.
ध.

इवेष्वपि कालिकसंबंधेनाश्रितत्वसत्त्वादन्वत्रनित्यद्रव्येभ्यश्चिन्मूलम
युक्तमनग्राह आश्रितत्वमिति समवायसंबंधेन सर्वोधारतानियामक
कालिकसंबंधातिरिक्तसंबंधेन विशेषणतयेति कालिकविशेषणत
येत्यर्थः अत्रनित्यद्रव्यातिरिक्तत्वं लक्ष्यतावच्छेदकं नवसंयोगेन यस्मा
त्तेरापि हतेऽपरमाणावतिव्याप्तिः तत्संयोगस्य ह्यनियामकत्वादित्यदि
त्यादीनां नवानां त्विति मूलस्य तत्राश्रितसूचितमर्थप्रकटयति इदानीमि
ति ननुधात्वर्थः क्रियातत्रातिप्रसंगप्रत्यतग्राह कर्मवत्वमिति दिह्यतयो
परत्वापरत्वयोर्हेतुरिदमस्मात्संनिक्त्वं इत्यपेक्षाबुद्धिः कालकृतयोः प
रत्वापरत्वयोर्हेतुरयमस्मादन्यतकालसंबंध इत्यपेक्षाबुद्धिश्च यत्र नोत्पत्ता
तत्र परत्वापरत्वयोरुत्पत्तादादव्याप्तिमात्रां क्यनिरस्यति नचेत्यादिना

जो.
ध.

वैकालान्वयव्यतिरेकशालित्वमित्युक्तं तदुक्तं आत्मादौ सत्त्वादिकारणे
 प्रागभाववृत्त्यव्यतिरेकासंभवेनातिव्याप्तेः इतिकारणविवरणं मूले गुण
 कर्ममात्रेण तत्समवायिकारणत्वामित्युक्तं तच्चापुक्तं आत्मविशेषगुणेष्ट
 व्याप्तेरनौ वैधर्म्यपरतया मूलं व्याचष्टे असमवायिकारणत्वमिति साधर्म्यं
 प्रकरणे वैधर्म्यं प्रकरणं मपुक्तमित्याशयादाह अथवेति सत्ताभिन्नद्रव्यत्व
 जातिमतिद्रव्येऽतिव्याप्तिवारणाय हतं तम् तत्रैव सत्ताजातिमादायातिव्या
 प्तिवारणाय सत्ताभिन्नेति तत्रैव द्रव्यगुणान्यतरत्वन्यथर्ममादायातिव्याप्ति
 वारणाय जातीति हतित्वं जातिमत्त्वं च समवायसंबन्धेन विवक्षितं तेन गु
 णदौ द्रव्यत्वस्य कालिकेन हतित्वात् द्रव्यस्य च कालिकेन गुणत्वादिम
 त्वाद्द्रव्येनातिव्याप्तिः ननु गगनादिक सर्वत्रैवास्तीत्यादिव्यवहारान्नित्य

दि.
न.
धट

एतत्तेन तत्कार्यव्यतिरेकीयव्यतिरेकात् नेतावशपक्षमेन नियतपूर्वव
र्तिता न्यथा सिद्धत्वज्ञानात् न न्यास्तु कारणत्वस्यान्यथा सिद्धनियतपूर्व
वर्तितावच्छेदकधर्मवत्त्वे प्रतिबंधकाभावस्य तत्र तद्व्यक्तित्वेन हेतुतापत्तिः
यत्र न कारणत्वस्य व्यवहारस्तत्र हेतुकृतवत्त्वं तत्सर्वज्ञेनैव ज्ञेयं तत्र तद्व्यक्ति
भेदकृतवत्त्वसंबन्धेन कार्ये विशिष्टो बोधर्मस्तत्त्वं नदित्यपि न युक्तं तस्य संदे
हात् तस्मात्कारणत्वं यदा र्थांतरमेवेत्याहुः तदसत् कारणत्वस्यातिरिक्त
त्वे दंडादौ सर्वदा तत्प्रत्यक्षतायतेः न न्यास्तु सिद्धत्वे सतीत्यादि धर्मस्तज्ज
नक इत्यवाच्यं तादृशधर्मज्ञानस्यावश्यकत्वेन तस्यैव कारणताग्रह इत्य
त्वावित्यात् अस्तु वा दंडात्वादिकमेव कारणत्वं यदा हि कार्यसंबन्धि नया
तद्गुहेः नुक्तधर्मस्य व्यञ्जकत्वादिति परे तत्कार्यान्वयव्यतिरेककालपू

ओं.
धट

सभादेवीरणायानियतेत्यादि नचनियतरासभादेः पंचमान्यथासिद्धत्वात्तेनै
व्यारणेनियतयदेव्यर्थमितिवाच्यं अवश्यपक्षमत्वस्यैकस्याभावेनयत्रप्र
माणकानां व्यवहारस्तज्ज्ञेदस्यनिवेशनीयतयानियतयदेनैवरासभादेवीर
णेत्तज्ज्ञेदस्याप्रवेशादित्यभिप्रायात् पूर्ववर्तित्वंवाच्यवेहेतुपूर्ववर्तित्वेनेनच
वहितपूर्ववर्तित्वदासः अतयवयागादेः स्वर्गकारणत्वानुपपत्त्याः पूर्वक
सनयाऽपूर्वसंबंधेनाव्यवहितपूर्ववर्तित्वोपपादनंयुक्ततांसंगच्छते अग
द्यायभास्यापिनियतपूर्ववर्तित्वावाधेनाऽपूर्वकसर्गेनस्यादिति नचैतादृश
स्यकारणत्वेत्यतिरेकव्यभिचारज्ञानस्यनियमांशग्रहेणास्याभावावगाहितया
विरोधित्वेप्यन्यव्यभिचारग्रहस्यकथंकारणताग्रहविरोधित्वमित्यवाच्यं अन्य
थात्कीमेत्याद्यन्यथासिद्धिज्ञानप्रयोजनत्वात् तदितरतिखिलतत्कार्यकार

दि.
५०

रक्तमपस्थितिकृतं संबंधकृतं च तत्र प्रथममनेकद्रव्यसमवेतत्वापेक्षया मह-
त्वे द्वितीयगंधप्रतिश्रयप्रागभावापेक्षया गंधप्रागभावे गंधात्मकप्रतियोगिज्ञा-
नसत्त्वेन शीघ्रंतदुपस्थितिः तृतीयदंडत्वदंडरूपाद्यपेक्षया दंडे स्वाश्रयदंडसं-
योगादिव्यटितपरंपरया गुरुत्वादिति ननु निबंधांतरे घनत्ववत्कृष्येति ह प्रपते-
तत्कथमंत्रावप्रपत्तमेति कृतमतस्तस्य फलमाह अतएवेति अन्यथा महत्त्वं
स्यानेकद्रव्यत्वान्यत्र कृतमनियतपूर्ववृत्तित्वाभावेन तस्यान्यथा सिद्धिर्महत्त्वेन
तस्यादिति भावः अत्रानेकद्रव्यत्वं नानेकद्रव्यसमवेतत्वं तस्य व्यापकेऽपि सत्त्वे
न व्यापकप्रत्यक्षापत्तेः समवेतसमवेतद्रव्यत्वं तदित्यपि न आत्मनस्तस्याभा-
वनात्मप्रत्यक्षानुययत्तैः किंच व्यापकभेदद्रव्यत्वमिह बोध्यं अन्येषां दंडरूपाका-
शकुलालपितृणां अनेन पंचमान्यथा सिद्धेन चरितार्थत्वं संग्रहः अनियतस-

शे.
५०

तावच्छेदकत्वगौरवाद्गुणानामसार्वकालीनत्वाच्चाह २. विशेषदार्थोवेति य-
त्कार्यजनकंप्रतीति अत्रापि अतः प्रतीत्यादिभिधाने तृतीयवत्तर्थासिद्धोः संय-
द्गुणाननुगुणत्वतदनुगुणत्वयोविशेषणत्वयोरुपादानेन तयोर्भेदेनाभिधाने
प्रयोजनाभावस्तथापि पिप्पुलुवैशद्यार्थे तथोक्तमिति अवश्यपक्षमेति गंध-
प्रत्यवश्यपक्षमेन गंधभावेनैव गंधोत्पत्तिसंभवे तत्सहभूत इयप्रागभावोदयाक-
जगंधप्रत्यन्यासिद्धमेव यदजातीयं प्रत्यवश्यपक्षमनियतपूर्ववर्तिभिर्देहा-
दिभिरेव यतोत्पत्तिसंभवे रासभोऽन्यासिद्ध इत्यर्थः नत्ववश्यपक्षमनियतपूर्-
ववर्तिनायाकज इयप्रागभावनगंधोत्पत्तिसंभवे इयप्रागभावेन गंधप्रागभावस्या-
न्यासिद्धिः स्यात् यत्कारणत्वमवश्यपक्षममित्युक्तौ वात्माश्रयः स्यादिति चे-
दत्राहुः लघुनियतपूर्ववर्तिन इयमवश्यपक्षमत्वमिह बोधं लघुत्वं शरी-

दि.
न.
५६

गस्यान्यथासिद्धिः स्यात्स्वर्गे प्रतिपूर्ववर्तित्वं गृहीत्वैव गृहेत कारणात्पुनरप्या
यपत्यायागव्यापारत्वेनापूर्वकसनादनोत्पत्तिपूर्ववर्तित्वचटितद्रूपेण यस्य
यजनकत्वं तस्य तेन रूपेणार्तप्रत्यन्यथासिद्धत्वमित्येतावत्पर्यंतं चिवक्ष्यमाणमा
वप्रपकं यागस्य पूर्ववर्तित्वचटितस्वर्गजनकत्वेनापूर्वप्रत्यन्यथासिद्धतेपि
यागत्वेन हेतुत्वेन्यथासिद्धभावात् एवं च शास्त्रपूर्ववर्तित्वचटितशास्त्रजनक
त्वेन गगनस्यान्यथासिद्धतेपि तदचटितशास्त्राश्रयत्वेन हेतुत्वेन तृतीयान्यथा
सिद्धसंभव इत्यभिप्रायः शास्त्राश्रयत्वाद्द्रव्यातिरिक्तद्रव्यत्वादिना गगन
स्य चटं प्रति हेतुत्वेन्यपि तृतीयैवान्यथासिद्धिः अन्यं प्रतिपूर्ववर्तित्वानुपया
दकं यं प्रतियस्य पूर्ववर्तित्वं गृह्यत इत्यर्थान्नापूर्वप्रतियागस्यान्यथासिद्धिरित्य
पिकेचित् कवत्वादिकमिति विनिगमनाभावेन बहूनां वर्णानां कारण

जे.
५६

त्रैलोक्यव्यतिरेकप्रयुक्तान्वयव्यतिरेकशालित्वमित्युक्तौ प्रथमद्वितीयान्व
 यासिद्धयोः संग्रहेऽपि भेदेनान्वयासिद्धिद्विद्वयप्रदर्शनं शिष्यबुद्धिवैशद्यार्थं
 मिति बोध्यं अन्वप्रतीति कया लाननुगुणमन्यप्रतीत्यर्थः तेन न कुलाल
 जनकैव तर्था न्वयासिद्धाश्रयेऽतिव्याप्तिः शङ्कते शास्त्राश्रयान्तेति अन्वप्रती
 त्यादितृतीयान्वयासिद्धभावादिति भावः पंचमीति अवश्यपक्षमनिरासतपूर्वं
 वर्तिनेत्यादिकेत्यर्थः स यद्यपि शब्दोद्वयजन्यो जन्यगुणात्वादित्यनुमानात्
 ककार्यकारणभावग्रहणानुक्कलनकंसहकतेनैव शब्दोद्वयाश्रितौ गुणात्वा
 दित्यनुमानेन शास्त्राश्रयत्वस्य गगने गृहीतत्वात्तेन सूर्येण पटपूर्ववर्तित्वेन
 स तथावशात् पूर्ववर्तित्वं गृहीत्वैव गगनस्य चटपूर्ववर्तित्वं गृहीतत्वात् तृतीयैवा
 न्वयासिद्धिः संभवति तथाप्यन्वप्रतीत्यस्य यथाकृतार्थकत्वेऽप्यन्वप्रतिया

दि.
न.
ध

ननिशपितनियतपूर्ववर्तित्वग्रहविशेष्यतावच्छेदकत्वे सति तदस्मावच्छिन्नं
प्रतिस्वतंत्रान्वयव्यतिरेकमून्यत्वं प्रत्यन्यथा सिद्धत्वं प्रथममित्यर्थः द्विती
यमन्यथा सिद्धं दंडरूपादिवारणाय सत्यंतम् कपालसंयोगोच्चदपूर्ववर्ती
त्पादिग्रहे कपालस्यापि तादृशविशेष्यतावच्छेदकत्वात् तत्रातिव्याप्तिवार
णाय विशेष्यं किंतु कारणमिति कारणत्वं चात्र एव गत्व व्यतिरेकप्राप्
लित्वं तेन नात्माश्रयः स्वातंत्र्येण तत्कार्यनिशपितान्वयव्यतिरेकमून्य
त्वे सति तत्कार्यकारणावच्छिन्नस्वनिष्ठतत्कार्यनियतपूर्ववर्तित्वग्रहवि
शेष्यतायाः कपीयतत्कार्ये प्रतिन्यथा सिद्धमित्यर्थः कपालसंयोगोच्चद
पूर्ववर्तित्वग्रहविशेष्यतायाः कपालसंयोगनिष्ठायः कपालावच्छिन्नत्वा
त्कपालसंयोगेऽतिव्याप्तिवारणाय सत्यंतम् दंडादिवारणाय विशेष्यं य

ओं
ध

रणतावारणायतादृशान्तरप्रत्यासत्तासमवायिकारणप्रत्यासन्नत्वेसति
 कारणात्वंपरित्यज्यतादृशान्तरप्रत्यासत्ताकारणत्वपर्यंतानुधावनं आ
 त्मविशेषगुणान्वारयितुंविशेषभागः यत् कार्यनाशजनकनाशप्रति
 योमित्वंतत्त्वमिति तत्रदित्वनाशप्रयोजकनाशप्रतियोगिन्यामदौबुद्धव
 त्तिव्यातिरिति अवयवमात्रसंयोगत्वेद्रव्यासमवायिकारणत्वमित्यादिवि
 शिष्टैवलक्षणैर्निर्वाच्यं अखंडोपाधिरेववातदित्यने निमित्तकारणमिति
 अत्रेदं बोध्यम् समवायिकारणत्वासमवायिकारणत्वान्यकारणत्वमेवनि
 मित्तकारत्वेनेनतरीयटसंयोगंप्रतितरीतंतसंयोगस्यासमवायिकारणत्वे
 पिनतस्यपदंप्रतिनिमित्तकारणत्वदातिरिति यत्कार्यंप्रतीति यदुमा
 वच्छिन्नंप्रतीत्यर्थः येनरूपेणेति यदूपावच्छेदेनेत्यर्थः इत्येवतदुमावच्छि

दि.
ने.
धध

नैवोपयतौतरीतंतसंयोगान्यतुनिवेशनमनुचितमित्यपास्तं मात्रपदस्यास्म
उक्तार्थकत्वात् यवमिच्छाद्यसमवायिकारणलक्षणेश्चात्ममात्रसमवेतत्वा
बद्धिप्रतियोगिताकभेदपवनिवेशः नतज्ञानत्वाद्यवच्छिन्नभेदइतिवाधं
नथावेति द्विविधप्रत्यासत्तिविलक्षणैवेत्यर्थः फलितार्थइति द्विविधप्रत्या
सत्तेरितिशेषः पर्यवसितसमवायिकारणलक्षणमाह इत्येवेति कार्यैका
र्थप्रत्यासत्तिः समवायसंबंधः कारणैकार्थप्रत्यासत्तिः समवायिसमवेतत्व
संबंधः तथाचसमवायिस्वसमवायिसमवेतत्वान्यतरसंबंधेनकारणत्वेस
तिआत्मविशेषगुणान्यत्वंसामान्यतोऽसमवायिकारणत्वमित्यर्थः अत्रप
दासमवायिकारणस्यतंतसंयोगस्यपदद्वयासमवायिकारणस्यतंतद्वयस्य
वसंग्रहायसमवायसमवेतत्वयोः प्रवेशः यदद्वयंप्रतिचक्षुस्यासमवायिका

ॐ.
धध

केचित् कस्तुतः स्वप्रतियोगिनिष्ठासमवायिकारणानि रूपितकलोपदायक
 जन्यत्वसंबंधेन नाशान्तेन हतता तरोतंतसंयोगस्तु निमित्तं नत्वसमवायो
 तिनतनाशोपदनाश इत्यन्यत्र विस्तरः वेगादीनामित्यादिना स्पृशपरिग्रहः
 अभिवातादीति आदिना नोदनपरिग्रहः ज्ञानादीत्यत्रादिना इच्छापरिग्रहः
 इच्छादीत्यत्र प्रवृत्तेः परिग्रहः तंतुसमवेतत्वे सति तरोतंतसंयोगाद्यन्यत्वे सति
 पदकारणात्वं पदासमवायिकारणत्वमिति विप्रिषेधेवलक्षणवक्तव्यमित्याह
 तथापीति वस्तुतस्तु तरोतंतसंयोगत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदः यदासम
 वायिकारणलक्षणचटकतया ग्रंथकर्तृनाभिप्रेतः अपित्तंतंभिन्नसमवेतत्वा
 वच्छिन्नप्रतियोगिताकभेद एव अन्यथा हस्ततंतुसंयोगादिभेदानां एव कुनिवे
 शायत्ताभेदकूटनिवेशेन गौरवादिति ध्येयं यतेन तंतुमात्रसमवेतत्वं निवेशे

दि.
न.
ध३

वेतत्वकालिकविशेषणतोभयसंबंधेननाशकत्वेनहेतुतेति इहकालिकसंबंध
स्यकप्रणतावच्छेदकसंबंधत्वेच्छटादेक्षणकत्वापत्तिरुतः स्वप्रतियोगिसम
वायिसमवेतत्वनिवेशः स्वप्रतियोगिजन्यत्वसंबंधश्चदंडनाशाद्भूतनाशाप
त्तेरुपेक्षितः भाविनाशमादायातिप्रसंगवारणायकालिकसंबंधप्रवेशः यदि
चकपालपवनसंयोगनाशाद्भूतनाशापत्तिरेवमपिडर्वीरेतिविभाव्यते तदा
स्वप्रतियोगिजन्यत्वस्वप्रतियोगिसमवायिसमवेतत्वकालिकविशेषणते
तत्तितयसंबंधेननाशकत्वेनहेतुतावोप्या नचैवमपितरीतंतसंयोगना
शापत्तिरितिवाच्यं तरीतंतसंयोगस्यपटंप्रतिकारणतैवकिंतुतयैवसंयो
गसंबंधेनतरीतंतमूलम् निष्ठासतीपटजनकेतितयातिप्रसंगाभावात्
एवंचविशेषलक्षणेषुतरीतंतसंयोगादिभेदानामप्रवेशानलाचवमयीति

ओं.
ध३

मिति तत्रासन्नमिति इदं च समवायिकारणादावतिव्याप्तिवारणाय यदसम
वायिकारणतंतुसमवेततंतुत्वादावतिव्याप्तिवारणाय जनकमिति तंतुत्वत्वे
छानन्यथासिद्धितयतपूर्ववर्तिताया अभवेन नातिप्रसंगः मुक्तावल्यामत्रय
द्यपीति तरोतंतुयोगस्य पदं प्रतिकृतो नासमवायिकारणत्वमिति तनंशुं क
नीयं तरीतंतुसंयोगनाशेषपदकशापत्तेः असमवायिकारणनाशस्य द्रव्यना
शकत्वात् न च असमवायिकारणनाशस्य द्रव्यनाशकत्वे प्रमाणं भाव इति वा
च्यं व्यैकनाशान्नान्यथा न यत्तेरेव तत्र मानत्वमिति न च तंतुशुचि न ह्येषु वि
नैव समवायिकारणं दणदयं द्रव्यस्थितेः स्यादिति वाच्यं इष्टायतेः कारणं
तरकल्पने गौरवात् अथ द्रव्यासमवायिनाशयोः कथं हेतुहेतुमद्भाव इति चे
दत्राहुः प्रतियोगितया द्रव्यनाशात्वावच्छिन्नं प्रतिस्वप्रतियोगिसमवायिसम

दि.
न.
ध२

यतिरिक्तभावकार्ये फलोपदायकत्वरूपस्याचार्यलक्षणस्याव्याप्तिं परिचिं
त्यस्य दत्तस्य कौशलेयकृतेति ध्येयं कारणं मूले अन्यथा सिद्धीति ददृत्वा दो
नियतपूर्ववर्तितायाः सत्त्वादतिव्याप्तिरत उक्तमन्यथा सिद्धिः सून्यस्येति न
दृष्टत्वावच्छिन्नेन त्रकूमानियतेत्याद्यन्यथा सिद्धिमन्यपि दृष्टत्वावच्छिन्नेन
न्यथा सिद्धिस्तद्रासमैतिव्याप्तिवारणाय नियतेति यत्समवेतमिति यद
वच्छिन्नं स्वकारणतावच्छेदकयद्दम्मावच्छिन्ने समवायसंबंधेनोत्पद्यतेत
द्दम्मावच्छिन्नप्रतितद्दम्मावच्छिन्नमित्यर्थः दृष्टत्वावच्छिन्नं हि स्वकार
णत्वावच्छेदककपालत्वाद्यवच्छिन्ने समवायसंबंधेनोत्पद्यत इति दृष्ट
त्वाद्यवच्छिन्नप्रतिकपालत्वाद्यवच्छिन्नं हि समवायिकारणं स्वकारण
तावच्छेदकेत्युक्तावनद्रव्यत्वादेर्घटादिसमवायिकारणतावच्छेदकत्व

जो.
ध२

ते नवात्रपरममहत्त्वदमात्मपरिमाणान्तिरिक्तपरममहत्त्वपरमिति
वाच्यं मानाभावादिति वदन्ति तन्मतं ह्यव्ययित्तमुपन्यस्यति तस्यामी
ति आत्ममहत्परिमाणस्यापीत्यर्थः ज्ञानातिरिक्तं प्रत्येवेति कारणत्वं
वज्ञातधर्मेतरभावकार्योपेत्याइत्याचार्यग्रंथः ज्ञातधर्माज्ञानादयः
तदतिरिक्तभावकार्यप्रतिकारणत्वेपारिमाण्डिल्यभिज्ञानासाधर्म्यं यवं
वपारिमाण्डल्यादीत्यादिपदेनपरममहत्त्वं गृह्यतामाचार्याणामाश्रयः
पत्पारिमाण्डिल्यस्यपरममहत्त्वादीनां वज्ञानातिरिक्तं प्रतिनकारणत्वेन
तुकारणत्वं सामान्याभावस्तदनमतइभावः अजाचार्यः पारिमाण्डल्या
तीत्यादिपदार्थेषु सखडः खादेरजानेतावयविशूपादिशूपादेः पाकेन
हपरमाण्ड्यादश्चागणनातेषामलक्ष्यत्वमनुमनं यवं च ते शुजाना

दि.
न.
ध२

यथायोगजधर्मेणातीत्यादिमांडल्यभिज्ञानादित्याद्युक्तमन्ततोतविषय
कंप्रत्यक्षंतपिविद्यमानविषयकमपीतिभावः ननु ज्ञायमानसामान्यस्य
प्रत्यासत्तित्वेन ज्ञायमानहेतो आनुमितिकरणत्वेन पारिमांडल्यस्य सामा
न्यदाणाजन्मज्ञानेऽनुमितौ च कारणत्वात् पारिमांडल्यभिज्ञानादिति मूल
मसंगतमतग्राह ज्ञायमानमिति आत्ममानसमिति विषयतया द्वय
लौकिकप्रत्यक्षसमवायेन महत्त्वस्य हेतुत्वादिति भावः यद्यपि स्वप्रत्य
क्षइत्येव वक्तुमुचितं तथापि लौकिकमते आत्मैकत्वमहत्त्वपरयोग्य
त्वात्प्रत्यक्षं न संभवतीत्यात्ममानसइत्युक्तं केचित्तु कारणत्ववान्यत्र पा
रिमांडल्यादिभ्य इत्यभाष्ये आदिग्रहणात्परममहत्त्वग्रहणतइति वदता
माचार्याणां मात्मपरिमाणनपिनैवचित्कारणमित्याश्रयोपलभ्य

धो.
ध२

त्वेवाधकमाह तद्दीति अणपरिमाणं हीत्यर्थः तच्चेति वस्तुर्थे तत्र हेतु
 माह परिमाणस्येति स्वसमानजातीयेति साजात्यमत्र परिमाणविभा
 जकेन बोध्यं अणजस्येति उत्कृष्टं वा एणतरमेवेति भावः न वा एज
 न्यस्या एणतरत्वमस्तु किंवाधकमिति वाच्यं तथा सति बुद्धेरवात्तत्त्वप्रसं
 गात् न च तर्हि द्य एकादिय परिमाणस्य किं जनकमिति बोद्धव्ये वेत्यवे
 हि व्यक्तीभविष्यति चेदमुपरिष्ठात् मूलस्य न्यूनतां परिहरइति यवमिति
 बोध्यमित्यनेनान्वयः नकारणानीति बोध्या इत्यर्थः पेंद्रिकयो महत्त्वसा
 मान्यत्वे विषयविधयोः स्वविषयकलौकिकप्रतिद्वे हेतुत्वात्परमत्वात्पर
 मत्वात्तन्द्रियत्वे इह विशेषणे ननु योगिप्रतिद्वे विषयविधया परिमोडस्य
 स्थापिकारणत्वात्प्राप्तिमोडस्य भिन्नानामिष्यपुक्तमन्तर्ग्राह इदमपीति

दि.
न.
ध.

पदस्य कृत्यमाह आकाशात्वादिकेत्यति कर्मवदत्तत्वाकाशात्त्वद्वयोपा
धिमत्वाकाशेऽतिव्याप्तिवारणाय तत्पदमिति भावः जात्यादीनामप्येका
र्थसमवायसंबन्धेन सामान्यवत्त्वात्सामान्यपरिहीना इति मूलमयुक्तमतो
व्यावहे सामान्यानधिकरणत्वमिति तथा च सामान्यनिर्णयिताधिकरण
तानसामान्यादौ एकार्थसमवायस्याधिकरतानियामकत्वाभावादिति भा
वः अप्रसिद्धत्वात्पारिमाण्डलियदार्थनिर्विन्नि यारिमाण्डल्यमिति तद्वि
ज्ञानायारिमाण्डलिभिज्ञानो ननु द्य एकपरिमाणस्याधिकरणत्वाभा
वात्तात्राऽव्याप्तिरतः पारिमाण्डलियदं द्य एकपरिमाणस्याप्युपलक्ष
णे तेन तस्यापिलक्ष्यत्वमित्यभिप्रायेणाह अएपरिमाणत्विति यस्मा
ए द्य एकसाधारणमए परिमाणत्वित्यर्थः पारिमाण्यस्य कारण

शे.
ध.

जनयानदर्थप्रदश्रीयति द्रव्यगुणकर्मणामिति निर्गुणक्रिय इति मूलं
तदर्थवगुणक्रियात्वं तन्मात्रवत्त्वं तन्नगुणक्रियाऽन्योन्याभावमादय
द्रव्येतातिव्याप्तिः यद्यपिगुणेति नन्नगुणगुणितोर्वामदक्षिणगोचि
षाणवत्समानकालीनत्वात्कथं गुणपृथ्वमिति वाच्यं निर्गुणगुणोत्प
तिस्वीकारेण तत्संभवात् न वैवंचटोद्रेकस्य दणवच्छिन्नस्य चाक्षयता
नस्यादिति वाच्यं दृष्टायतेः तस्यापीति गुणवतावसमवायेन तेन कालि
केन गुणवद्गुणादिह ते गुणत्वादेरसंग्रहे पित्तदक्षिणः गुणवदक्षतित्ववस
मवायस्वरूपा न्यसंबंधेन तेन समवायेन गुणवदक्षतित्वाभिधाने ताह
प्रास्यद्रव्यतत्प्रकारकप्रमाविशेष्यत्वस्य द्रव्योसत्त्वादिति व्याप्तिरथ तेनै
व तद्वत्त्वाच्च तदा सामान्यादावव्याप्तिरिति परस्मै यदायं विभाजक

दि.
न.
३५

मिति बोध्यं अतएव भाष्ये पंचानामितुक्तं नतपंचभावानामिति अनेकभा
ववृत्तीत्यादि अत्रवानेकभाववृत्तित्वं स्वप्रतियोगित्वं त्वस्वसमानाधिकर
णोभयसंबंधेन भेदविशिष्टत्वे सति भाववृत्तित्वं तेन गुणादौ संख्याद्वयस
स्यानेकत्वस्याभावेपि ताव्यातिः भावत्ववृत्तादृशपदममादाय समवायेति
व्यातिवारणाय पदार्थविभाजकोपाधिरिति उपाधिमतावसमवायस्वरू
पसंबंधान्तरसंबंधेन तेन कालिकसंबंधेन ध्वंसस्य तादृशोपाधिमत्वे
पि न दितिः समवायेनोपाधिमत्वविवक्षणेन सामान्यादाव्यातिः स्याद
तस्तत्रोक्तं अन्यतरचटकस्वरूपेण कालिकसंबंधिभिर्ज्ञातं तेन न ध्वं
सेऽप्यतिव्यातिः अत्रवसमवेतसमवेतवृत्तिपदार्थविभाजकोपाधिमत्वं द्रव्या
दिवत्तणोपाधम्येव बोध्यं उद्देशावाचकपदस्य वरममुपादानमयुक्तमतोयो

जं.
३५

वः समानो धर्मः स धर्मस्तस्य भावः साधर्म्यं एवं वै धर्ममित्यत्रापीति प्रम
 वाणायवद्व्रीहिमाह समानो धर्मो येषामिति केवलान्वयित्वादिति वि
 षयभेदेन विषयताया भेदेऽपि ज्ञानविषयतात्वेन केवलान्वयित्वमस्येवेति
 भावः एवमप्येयि ज्ञेयत्वादीनां तत्रादिपदार्थं दर्शयति एवमभिधेयत्वेति
 अभिधेयत्वमभिधायमानाभावात्संकेतयवाभिधेयत्वमभिधायसंकेत
 ग्राह्योधिकः पदार्थ इति सीमां सकाः संकेतयत्रायामभिधायमानाभावात्सं
 केतयवाभिधेति नैयायिकाः प्रमयत्वमित्यत्रादिनास्त्वित्यपरिग्रहः तच्च
 कालसंबन्धित्वं द्रव्यादीनां साधर्म्यं भावत्वं स्यष्टमस्तदुपेक्ष्य द्रव्या
 दिपदानां साधर्म्यमूले प्रपञ्चितं द्रव्यादय इत्यादिना अनेकत्वे सति भावत्वं
 मिति एवं च मूले द्रव्यादयः एवेति उद्देशाय दं भावा अनेकेति विधेयपद

दि.
न.
३८

नंतैत्तुक्तं अनिरिक्तेति भावानिरिक्तेत्यर्थः अभावस्याधिकरणात्मकत्वेभे
देष्टाधारधेयभावानुपपत्तिरूपोदोषः साध्यस्मिन्मातेनेत्याह एवंवेति
अधिकरणापेक्षया अनिरिक्तत्वेत्यर्थः नन्वभावधिकरणकाभाव
भावस्याधिकरणात्मकत्वेयथा ३३ धाराधेयभावोचितस्तथा सर्वज्ञाप्यस्व
तोदृष्टांतरमाह एवंवेति अन्यथा अभावस्याधिकरणात्मकत्वे यत्नेन
वक्ष्यमाणदृष्टेन साधर्म्यवैधर्म्ययोगोविंदायसाधकायमुकुंदायलक्ष्मी
नारायणायमधुकैटभसूदनायजगन्नाथायकायवाङ्मनोभिर्नमस्कारा
णवप्त्री परस्परधर्मतायज्ञानासतयदार्थानामेवपरस्परभेदकत्वेज्ञा
पयितमाह इदानीमिति यदार्थनिरूपणानंतरमित्यर्थः तदनिरूपणे
नतत्पदार्थोच्यतेतस्यतत्रयदार्थस्यसाधर्म्यतयानिरूपणासंभवादितिभा

ओं.
३८

स्तोत्राकारकप्रत्ययः तस्य सामान्यावगाहितत्वात् नन्वेतादृशाप्रतियोर
 क्रिमध्यंसाद्यवगाहि पूर्वोपररक्तिमध्यं सप्रागभाववतिरक्तेपितादृशाका
 रप्रत्ययप्रसंगादिति नवरक्तत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वमध्यं सप्रागभाव
 योव्याप्यहन्ति नोतगण्यामेरक्तं नास्तीति प्रत्ययः तदाध्यं सप्रागभावयोः
 सामान्यावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वसोकारात् नन्वपूर्वोपररक्तिमध्यं सव
 तिरक्तेतत्र नदातदनभ्युपगमादिति वाच्यं विनिगमनाविरहेण यदाध्यं
 तमध्यं सप्रागभावयोरपि तत्स्वीकारप्रसंगेन गौरवात् तदयेदयाऽत्यन्ता
 भावस्यातगण्यामादौ संबद्धकसने लाद्यवादित्यत्र विस्तरः नन्वभाव
 स्तद्विधेयादिविभागोऽनुपपन्नः अभावएवमानाभावादित्यभिप्रायेण प्रा
 भाकरः शंकते तन्निति अभावस्याधिकरणात्मकत्वे गौरवं प्रदर्शयितुम

दि.
न.
३०

ह यत्र त्विति तथा च संबंधाभावादेव च तानयनानंतरं च तात्पंताभावबुद्धि
र्नेति भावः कालविशेषविशिष्टस्वरूपस्य संसर्गातोपगमादेव चटवति चटो
नास्तीति प्रतीत्यभावोपपत्तौ च तस्य संसर्गाभावे मानाभाव इत्यस्वरसः केचि
दित्यनेन सूचितं ननु मास्तु चटकाले च तात्पंताभावबुद्धिः चटोत्पत्तेः
प्राक्काले तस्यादित्याशङ्क्याह श्रुत्यादिना ननु तर्हि रक्तं रूपं प्रागभावाधि
करणे प्रणामचटेषणमरूपध्वंसाधिकरणे च रक्तचटे कथं रक्तो नास्ति प्रणामो
नास्तीति प्रतीतिः ध्वंसप्रागभावयोरधिकरणेऽतंताभावस्यासत्त्वादित्य
न आह प्रणामचट इति तत्रेति ध्वंसप्रागभावयोरित्यर्थः अतंताभावेन
सहेति शेषः तथा च नवमते पूर्वपक्षकथितशंकायामिष्टापत्तिरेवेति भा
वः पुनरैतत् कथमन्यथा पूर्वमप्येवैरक्तं सध्वं प्रणामे चटे रक्तं रूपं ना

जे.

१०

रितिवाच्यम् तथा सति स्थानधिकरणत्वेन ननु षष्ठ्यपि चरमसंयोगाभावादेव पटोत्पत्तिवार
 णसंभवे प्रागभावकल्पना नोचित्यादिति चेन्न चरमसंयोगस्य मवायव्यतिनसामाना
 धिकरणाप्रत्यासत्त्या हेतुत्वेऽपि न त्वेनरेपिसमवायेन पटोत्पत्त्या नत्र समवायेन च
 रमसंयोगाभावेन व्यभिचारपत्त्या कालिकसंबन्धेन न तत्पटत्वावच्छिन्नं प्रतिचरमोत्प
 न्नसंयोगव्यक्तैः कालिकसंबन्धेन हेतुतावाच्या तथा च स्थानधिकरणत्वेन ननु षष्ठ्यपि
 कालिकतया चरमसंयोगसत्त्वान्यपटोत्पत्तिवारणाय प्रागभावहेतुत्वस्यावश्यक
 तादिति पवमप्यस्य कश्चनानिरिक्तः पदार्थः नर्थपित्तस्य प्रतियोगित्वे प्रमाणा
 भावइति न तत्र म धंस्यलक्षणमाह प्रागभावे नित्यान्निवारणाय जन्येति म्रन्यं
 नाभावस्य लक्षणमाह नित्येति धंसादिवारणाय नित्यपदम् नन्वत्यं नाभाव
 स्य नित्यत्वे च तानयनानंतरमपि भूतले घटो नास्तीति प्रतीत्या पन्निरित्यतश्चा

दि.
न.
३६

स्यैविरहेणैवतदापत्यसंभवान्न नवजन्यद्रव्याभावस्यजन्यश्चोत्पत्तिका
लीनोत्पत्तिकधंसाभावस्यहेतुत्वमित्यत्रविनिगमनाविरहेणानादृशद्र
व्याभावस्यनादृशधंसाभावानां चकारणानामपेक्षलाघवादेकापवप्राग
भावोहेतुःकल्पान्न इतिवाच्यम् प्रागभावकल्पनेपिजन्मालोत्पत्तिका
नेनप्रदार्थप्रतियोगिकानामनंतानामभावानांविनिगमनाविरहेणहेतुता
याश्चोक्तान्न तथाचप्रागभावद्रव्यधर्मिकलनागौरवंपरमित्यतिरिच्यतइत्या
हुः अत्रवदंतिस्वानधिकरणेषुतंतुयदोत्पत्तिवारणायसहस्रतत्तुक्पदं
स्थलेवदूनांतदूनांतसंयोगानां चतत्रद्व्यक्तित्वेनहेतुत्वकलनापेक्षयाप
कप्रागभावस्यहेतुतालयीयसो अथैवमपिद्विविचतुष्टंतुषुसहस्रतंतु
कपदोत्पत्त्यापत्तिः नववरमसंयोगव्यक्तेस्तद्व्यक्तित्वेनहेतुत्वात्तापत्ति

गो.
३६

तादात्म्यत्वेन तादात्म्यावच्छिन्नत्वं प्रतियोगितायां विवक्षितं तेन संयोगाव
 छिन्नप्रतियोगिताके संयोगित्वं ताभावेनातिव्याप्तिः प्रागभावस्य लक्षणमा
 ह विनाशप्रभावत्वमिति अत्र ध्वंसेति व्याप्तिवारणाय विनाशोति ननु प्रा
 गभावसत्त्वे किं मानमिति वेदत्रोत्पन्नस्य पुनरुत्पादाभियतत्सिद्धिरिति प्रा
 वः केचित्तज्जातो यदइति वदुत्यत्रोच्यते स इति प्रत्यक्षबलेन नानाशोतिरि
 व्यतेन ननु प्रागभावः इहेदानीं यदप्रागभावइति लोकानां प्रत्यक्षाभावात् न
 वतद्वदोपधायकतत्कपालसंयोगादीनां तद्वदोत्पत्तिरिति वाच्यं अन्यद
 व्याप्तिवच्छिन्नं प्रतिजनकालेपिसत्त्वात्पुनरपि तद्वदोत्पत्त्येव्यतिः प्रागभा
 वांगीकारे च तदभावादेव न पुनरुत्पत्तिरिति वाच्यं अन्यद्व्याप्तिवच्छिन्नं
 प्रतिजनकतया कृतस्य समवायसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकद्रव्याभाव

दि.
न.
३५

पिचटोनास्तीतिबुद्धौसप्रकारः अभावत्वप्रकारकप्रत्यक्षवप्रतियोगि
पियोहेतत्वात् अन्यथाइदंतमइतिप्रतीत्यनायतेः नवसतभावद्रूपस्याभा
वत्तान्यस्यितस्यप्रकारचेविशेषणपियोहेतत्वेव्यभिचारइतिवाच्यं विशेष
षणभेदेनहेततायाभिज्ञत्वंतततदेतत्त्वानयगमात् फलानुरोधित्वा
त्कलनाया इतिप्राहुः संसर्गोन्योन्याभावभेदतइतिमूलादेकः संसर्गाव्याप
रोन्योन्याभावाव्यइतिप्रतीयते तच्चायुक्तं संसर्गस्वाभावत्वाङ्गीकारादित्य
तप्राह संसर्गभावेति तथाचद्वयात्तदंशूयमाणस्याभावपदस्यप्रत्येकम
भिसंबंधात् संसर्गभावोन्योन्याभावश्चेतिमूलार्थइतिभावः क्रमेणद्वयोरभा
वयोर्लक्षणमाह संसर्गभावत्वमिति अन्योन्याभावेतिव्यातिवारणायान्योन्या
भावभिज्ञेति यदादावतिव्यातिवारणायभावपदंवमग्रेपि तादात्म्येति

३०.
३५

चित् भावभिन्नत्वस्याभावत्वे भावत्वरूपविशेषणज्ञानमूल्यकाले च दोषास्तौ
तिप्रतीत्यनापत्तिः पवमन्योन्याभावत्वस्याभावत्वगर्भस्याप्येवक्तव्यतया भा
वत्वस्यान्योन्याभावगर्भत्वेनान्याश्रयापत्तिः पवमभावत्वस्य भावभिन्नत्व
रूपत्वे भावो न भाव इति वाक्याच्च द्वयोधानुपपत्तिश्च उद्देश्यतावच्छेदकवि
धेययौरेक्यादिति तस्मादावरोपाधिरनुयोगिताविशेषोवाऽभावत्वमिति
वदन्ति तत्रत्याः अभावत्वस्याखंडोपाधित्वे प्रमाणाभावः किंतु भावभिन्नत्वं
समवायसामानाधिकरणान्यतरसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकसत्ताभाव
रूपं तच्च पूर्वानुपस्थितमपि प्रकारः पवंच च द्वाभावयदाभावप्रतीतीनाम
भावांशोऽनुगतमप्युपपद्यते नवविधयितानवस्थासत्तात्वंताभावव्यक्तैः
स्वरूपतयवप्रकारत्वोद्यगमात्रमुत्पत्तसत्ता रूपप्रतियोगिज्ञानंविना

दि.
न.
३५

योस्तत्स्वरूपसंबंधस्य च तत्र सत्त्वादतर्ग्रह एवं चेति ततत्कालीनमिति य
दाभाववद्भूतलमिति ज्ञानकालीनमित्यर्थः ततद्भूतलादिकमिति यत्र
भूतले च दाभाववुडिसुद्भूतलादिकमित्यर्थः ततद्भावानामिति यस्य य
स्याभावस्य बुडिसुस्येत्यर्थः तथा च न स्व रूपमात्रसंबंधः किं त्वीदृशस्वर
पविशेष इति न पूर्वोक्तातिप्रसंग इति भावः नव्यास्तु वैशिष्ट्यपदार्थान्तर
मेव भूतले च दाभाववदिति प्रत्ययात् स्वरूपसंबंधात्पुष्पमेवाभावाधिक
रणवत्पविंदुभेदतावं मात्रविषयकज्ञानादिकमादाय विनिगमनाविरह
इत्याहुः अभावः इत्यादिषट्पावान्मोत्याभाव इति इह च द्रव्यत्वादिन प्रति
योगितावच्छेदकं अननुगमात् किंतु तदतः प्रादुर्भावसंख्येव द्विप्रतियोगिता
कभेदस्य द्वित्वमेवेति ध्येयम् कस्ततोभावभिन्नत्वमेव तथा बोध्यं अत्र के

गं.
३५

भूतलेतस्य चटाभावस्येत्यर्थः अन्यथा चटाभावस्यानित्यत्वे देशान्तरेऽपि
चटस्य देशोऽपीत्यर्थः चटत्वावच्छिन्नाभावस्यैकत्वादिति भावः वैशिष्ट्य
स्येति वैशिष्ट्यस्यानित्यत्वाभ्युपगमपक्ष इत्यादिः तत्र चटानयनेन चट
वतिन च चटवतिन चटभावबुद्धिः चटवताज्ञानस्य प्रतिबंधकस्य सत्त्वा
दिति वाच्यं चटवताज्ञानविरहदशायां चटाभावबुद्धेर्जायमानायाः प्रमा
त्वप्रसंगादित्यत्र तात्पर्यात् ननु सिद्धंति नोपि मतेया केन रक्ते चटेषु प्राम
त्यसमवायस्य सत्त्वात् प्रामत्यवताधीः प्रसंग इत्यत आह ममत्विनि
द्वितीयं दृष्टान्तमाह वैशिष्ट्यस्येति ननु वैशिष्ट्यानेगीकारे चटाभावभूत
लयोः कः संबंधः स्वल्पमिति चेत्तथा सति चटस्य तादृशाया मिव चट
वतादृशाय मपि भूतले चटाभावबुद्धिस्तदमतेमि स्यात् चटाभावभूतल

दि.
न.
३३

रूपसमवायसत्त्वेनेन संबंधेन तत्र कथं ह्याभावः संबंधसत्त्वस्य तेन संबंधेन
संबंधिसत्त्वव्याप्यत्वादिति वाच्यं रूपनिर्हयितत्त्वविशिष्टसमवायस्यैव रू-
पसंबंधतया वायोः तदभावात् न च विशिष्टस्यानतिरिक्ततया विशिष्टस-
मवायोऽपि वायावस्तीति वाच्यं रूपनिर्हयितत्त्वविशिष्टसमवायनिर्हयि-
ताधिकरणात्तायाप्येव रूपसंबंधत्वात्तस्य वायावभावात् एथिवागंधस्य सम-
वायो न जल इति प्रतीतेः समवायस्य नानात्वमिति ननु व्याः संबंधात्
रं प्रतिरिक्तपदार्थतयेति शेषः सिद्धोदित्यस्य भूतलादिवित्यादिः य-
द्वैविध्यमतिरिक्तमुरीकृत्यते तदा तन्नित्यमतिरिक्तं वेति विकल्पाद्ये ह्य-
त्तामाह तस्येति ननु वैशिष्ट्यस्य तत्र सत्त्वे यिद्यदा नपनदशायां तत्र च द-
भावामावादेव न च दभावोऽस्ति तस्माद् यत्तमावस्येति तत्र च दवति

गं.
३३

कसंबंधविधया समवायसिद्धिः नवसमवायस्यानेस्वरूपसंबंधनिवेष्टप्रका
र्यकारणभावः कसनीयइतिवाच्यम् तथा सति यत्समवेतं कार्यमुत्पाद्यते
इति समवायिकारणत्वे स्थिति स्यात् नवयत्संबन्धकार्यमुत्पद्यते तत्सम
वायिकारणमिते वास्त्विति वाच्यम् कपालसंबन्धवदध्यसंप्रतिकपालस्य
समवायिकारणत्वप्रसंगादित्यपि द्रष्टव्यं सिद्धसाधनमिति अयुतसिद्धयोः
स्वरूपसंबन्धइति वेदतः परस्येति शेषः अर्थोतरं वेति समवायसाधने प्रवृत्ता
नानेवापिकीनामिति शेषः ननु तथापि समवायस्यैकत्वे किं मानमतग्राह
लाचवादिति तथा च यथादित्यादिजनकतयोः सरोलाचवादेकपक्षसिद्ध
तितथा समवायोपीत्यर्थः रूपवता बुद्धीति रूपवता बुद्धेः प्रमात्वप्रसंगइत्यर्थः
स्य प्रसमवायइयसमवाययोरैकादिति भावः तत्र वायो रूपाभावादिति न च

दि.
न.
३१

बंधेन सदितिसामानाधिकरणप्रत्यासत्त्या कार्यकारणभावात् नवप्रागभा
वे व्यभिचारः प्रागभावे सत्ताविरहादिति वाच्यं प्रागभाववृत्तिप्रतियोगिता
भिन्नप्रतियोगितायाः कार्यतावच्छेदकसंबंधत्वादिति वस्तुतस्तु सत्तावच्छि
ने प्रतिदातात्मेन द्रव्यत्वेन करणताया जन्पतावच्छेदकतया सत्ताजातिसिद्धिः
तादृशप्रकार्यकारणभावे मानाभाव इति तत्तात्त्वा अयमसमवेतत्वसंबंधेन नीला
दे नीलादावपि सत्ता तत्र नीलाद्युत्पत्त्यतिवर्णयता दृशकार्यकारणभाव
स्यावश्यकत्वात् नवस्वा अयमसमवेतत्वविशिष्टद्रव्यत्वसंबंधेन नीलादे
हेतुतयैव न तदायतिरिति वाच्यं तादृशसमवेतत्वद्रव्यत्वयोर्विशेष्यभावे
विति गमना विरहेण कारतावाहुल्यायतेः कालिकसमवायोभयसंबंधस्य
कार्यतावच्छेदकतावच्छेदकत्वात् सतायनित्यसाधारण्येपि सति विरहादि

गं.
३१

एवमेव साधकत्वानियमात् नवसामान्यरूपेण विशेषाणां भेदकत्वं संभ-
 वति व्यभिचारात् तादृशानियमानंगीकारे परमाणुगतैकत्वादीनां तत्र व्यक्ति-
 त्वेनैव परमाण्वन्तरभेदक^{साध}त्वं संभवेन विशेषस्य वैयर्थ्यं प्रसंगातिदिनज्यायः
 असंबन्धः प्रतियोगितानुयोगितान्तरसंबन्धेन समवायाभावः समवायाभा-
 वयोजीतिमत्त्व इति तदपेक्षया चेति सत्तापेक्षया चेत्पर्यः सत्ताजातिश्च
 द्वयं सत्तृगुणः सत्तायन्तगतप्रतीत्यैव सिद्ध्यति अत्र नव्याः सन्निति प्रतीतिविष-
 योभावत्वमेव अतएव सामान्यादिष्वपि सदितिव्यवहारः न त्वरिति ज्ञाद्रव्या-
 दित्रिकवृत्तिनी सत्ताख्याजातिरिति तेन परमपरं दिविधं सामान्यं परं सत्तैति वै-
 शेषिकविभागो नियुक्तिकत्वादः नादेय इत्याहुः अंशकारणतावच्छेदकत-
 या सत्ताजातिसिद्धेः यत्र प्रतियोगितासंबन्धेन भ्रंशोत्पत्तिस्तत्र तादात्म्यसंकारे

दि.
न.
३२

वनेषां व्याहृतत्वात् आश्रयस्य च विशेषवतया व्याहृतत्वेन विशेषत्वसंभा
वादिति भावः ईश्वराकाशयोर्नित्यज्ञानप्रादाभ्यां व्याहृते संभवात् न तत्र विप्रो
इत्यप्याहुः नवीनारक्त विशेषेऽतिरिक्ते मानाभावः यथैव विशेषाणां स्व
व्याहृतिर्धर्मविना व्याहृतत्वं तथा निद्रव्याणामपीत्याहुः तत्र यदप्यदक
पालपदेऽवयववयवपर इत्याहुः नित्यद्रव्यविशेषयोरिति समवायस्य
लक्षणा माह नित्यसंबंधत्वमिति संबंधश्चात्र संबंधिभिर्ज्ञो ग्राह्यः तेनानि
त्याभावादिस्वरूपसंबंधेनातिव्याप्तिः ननु समवायस्य संबंधत्वं किंप्रमा
णमित्याशंक्याह तत्प्रमाणत्विनि गुणक्रियादीत्यादिना जातिपरिग्रहः
संयोगात्तिति द्रव्ययोरेव संयोग इति नियमादिति भावः अत्र समवायसंबंध
न सदृशत्वावच्छिन्नप्रतिज्ञादात्म्यसंबंधेन तत्तत्त्वेण हेतुत्वात्कार्यतावच्छेद

गो.
३२

तत्पत्रविस्तरः स्वतपदेतिविशेषः स्वतोव्यावृत्तत्वं स्वभिन्नलिङ्गजन्य
स्वविशेषकस्वसजातीयभेदानुमित्यविषयत्वं साजातं च पदार्थविभाज
कोषाधिरूपेणानन्यदादेस्मादात्मेतिव्यावृत्तत्वेयिविशेषस्यगुणादिभूत
त्वेनेतरभेदानुमिति विषयत्वेपिद्रव्यादेरपिप्रमेयत्वादिनाविशेषसजाती
यत्वेपिनक्षति नित्यद्रव्यहानिरिति विशेषाणांस्थानेकथनेनतत्तल्लक्ष
णप्रविष्टप्रयोजनाभावात् तत्रविशेषव्यावृत्तौ नन्वेतत्परमाणुत्वादयो
व्यावृत्तकाभविष्यन्ति किंविशेषेणेति चेन्न श्रव्याद्यनुतिथिर्मस्यव्यावृत्तकनाभा
वात् व्यावृत्तकानरापेक्षायामनवस्थानात् ननुविशेषेष्वप्रसंगइति चे
न्न तस्यथस्मिन्प्रादुर्भूतमानेन स्वतोव्यावृत्ततयैव सिद्धेः एवंच नित्यश्वे
षुविशेषाः सिद्धास्तदुणास्तनविशेषवजः श्रौतपदार्थेषांविशेषेणे

दि.
न.
३.

स्य मूर्तत्वस्य मूर्तत्वं विहागवर्तमानस्य भूतत्वस्य वृथैव्यादि च तद्वये स
त्वात् ननु सांकर्यस्य जातिवाधकत्वे किं मानमिति चेत् स्वसमानाधिकरण
स्वाभावसामानाधिकरणभयसंबन्धेन जातिविशिष्टजातित्वावच्छेदेन समा
नाधिकरणभावप्रतियोगित्वाभावतियमस्य भंगप्रसंग एवेति तद्वृथपनिय
मेमानाभावान्न सांकर्यं जातिवाधकमिति नव्याः अनुवस्थात्त जाते जातिम
त्वे यद्यपि निखिलजातिष्वेकैवासांकीकारे पितद्वैजात्येन वैजात्यंतर
मेकव्यक्तित्वात् तथापि निखिलजातिष्वेकैवासांकीकारे पितद्वैजात्यतदाश्रयजात
पुनर्वैजात्यमेव मरनेपीत्यनवस्था बोधा ह्यहानिः निःसामान्यत्वग
र्भलक्षणावाद्यात्तद्वृथविशेषस्य जातिमत्त्वे ह्यस्य स्वतो व्यावर्तकत्वस्य हाति
तत्र जातिस्वीकारे तथैव व्यावर्तकत्ववाच्यं सामान्याश्रयस्य सामान्यहये

ओं.
३.

तरमाह एकमात्रेति व्यक्त्यभेदरूपवाधिकसत्त्वादिति शेषः अनुगतधियो
 जातिकल्पिकाया अभवादिभिः नन्वव्यक्त्यभेदरूपवाधिकत्वमेवासि
 दुं निःसामान्यत्वे विप्रोच्यते च सति समवेतत्वस्य जातिलक्षणात्वा
 दित्यतः समतिमाह तथा चोक्तमिति द्व्यकिरणवल्यामुदयजाचार्यैरि
 ति शेषः बहुवचने कथं स्यात्सामान्यतया सर्वसिद्धत्वादेकव्यक्तौ जातिरन
 पेयेति भावः व्यक्तेरभेदः एकव्यक्तिकत्वमाकाशादेर्जातित्वे वाधकं त
 ल्यत्वं तल्यव्यक्तिवृत्तित्वं च तत्कलशानादीनां जातेनाभेदे वस्तुतस्तु त
 ल्यत्वं तल्यव्यक्तिवृत्तित्वं स्वभिन्नजातिसमनिपतत्वमित्यावत् तच्च जा
 तित्ववाधकमेवेति ध्येयम् संकरध्वपरस्य रात्यंताभावसमानाधिकरणयो
 र्धर्मयोरेकत्र समावेशः भूतत्वे जातित्वं भूतत्वे विहाय मनसि वर्तमान

दि.
न.
२५

ति सामान्यं तल्लक्षणं त्विति लक्षणप्रयोजनं त्वितरभेदस्य व्यवहारस्य वा
सिद्धिः सामान्यमितरेभ्यो भिद्यते सामान्यमिति व्यवहारविषयो वनित्य
त्वे सत्यनेकसमवेतत्वात् यत्रैवं तत्रैवं यथा द्वयमिति एवं लक्षणान्तरे
पुन्यं अनेकत्वमेकभिन्नत्वं जलपरमाणुरूपादावतिव्याप्तिकरणा योक्तो
यो विप्रोक्ष्य भागसमवेतत्वं छट्कसमवायफलमाह नित्यत्वे सत्यनेकह
नित्वमिति न चैवं नित्यसंयोगेति व्याप्तिरिति वाच्यं तस्य निरस्तत्वात् कु
तो निरास इति चेन्न इव्यनिर्गुणितसंयोगत्वे कार्यतावच्छेदककोये जन्म
त्वनिवेष्टो गौरवात् नित्यसंयोगां गौकर्त्तृनये संयोगत्वस्य नित्यत्वेन
कार्यत्वात् न वच्छेदकत्वात् तस्य युक्त्या नित्यविभागसिद्ध्यापत्तेश्च नन्वाकाश
त्वरूपजाता व व्याप्तिस्तस्यानेकसमवेतत्वाभावादित्याशंक्या लक्ष्यत्वेनो

जो.
२५

धर्मशास्त्राः सप्तसमुच्चिताः तेन सर्वैकतया च तत्विंशतिगुणा इह व्यवहृताः
ननु च तत्विंशतौ किं नाम गुणत्वेन वजातिविशेषस्तत्र प्रमाणाभावादिति
तत्राह तत्रेति तेषु गुणेष्वित्यर्थः अये गुणानि रूप एव सरेव द्यत इति इव
कर्मभिन्ने सामान्यवतियाकारणता सा किं विदुर्मावच्छेदेष्वेवाकारणत्वादि
त्यनुमानेन गुणत्वजाते प्रमाणमिति भावः यतस्तत्त्वं तत्रैव स्फुटीभवित्यति
कर्माणि प्रत्यक्षसिद्धेति बलनाकारानुगतप्रत्ययवेद्येत्यर्थः अधिकतये
निकर्मविभाजकोपाधिभ्रमणत्वादिभिः मूले गमनादेवेति अथैवमुदोष
णादीनां गमनादेव लाभोऽप्येव एवत्वादिभिरपि विभागोऽनुचितः न हि उत्ते
पणादौ गमनत्वेनानुभाविकसु ऊर्द्धमथ अप्रतिप्रलोपादाहर्द्धगत्वमपि
गच्छतीति प्रत्ययादिति चेन्न स्वतंत्रैवैवस्य मुनेनियोगप्रपर्यन्तयोगानन्दत्वादि

दि.
न.
२५

येष्वपि अधिकी कर्म प्रतीतिरिति भावः ननु प्रतीतेर्भूतत्वं तत्रैव स्वीकृत्य ते यत्रोत्त
रकाले वा धनं प्रकृतेव तस्मै न वलतीत्युक्तकाले वा धनं ज्ञाता भावात्कथं प्रती
तेर्भूतत्वमित्यतो ह्यणान्तरमाह तम इति अवयवादीत्यादिना उत्पत्तिर्धनं सप
रिग्रहः यत्वारोपितं नीलं रूपं तम इति कंदलीकारमतम् तत्र इहापकार
इति प्रतीतेरपि भ्रमत्वापत्तेः तमो नीलं न तनीलिमिति प्रत्ययाच्च ननु तम
सोनतिरिक्तत्वेपि सुवर्णस्यातिरिक्तद्रव्यस्य सत्त्वात् न वत्त्वव्याघातस्तदवस्थ
एवं तत्तद्ग्राह सुवर्णस्येति वक्ष्यत इति तेजो निरूपणावसर इति शेषः गु
णाः कंदत इति रूपरसगंधस्य पूर्णः सांख्यापरिमाणे प्रत्यत्कं संयोगविभागो
परत्वापरत्वबुद्धयः सुखदुःखेच्छाद्वेषप्रयत्नाश्च गुणा इति विभागसूत्रे सप्त
दशकं होक्ताः वशाद्देण सूत्रस्य वशाद्दे न गुरुत्वद्रवत्वस्नेहसंस्कारभयमा

जं.
२८

परविभावात् प्रसिद्धद्रव्यवैधर्म्यं न वक्ष्ये भेदमर्हतीति तन्न तमसो द्रव्यत्वे
आलोकनिरपेक्षेण वक्ष्येति त्रिंशद्विंशत्येव न स्यात् द्रव्यग्रहे आलोकसाधेयत्वं
त्रिंशद्विंशत्यस्य हेतुत्वादित्यत आह तत्प्रत्यक्षेति तमः प्रत्यक्षेति तस्य
वतमोभिन्नद्रव्यत्वात् सत्त्वावच्छिन्नं प्रत्येकसंयोगसंबन्धेनालोकत्वेन कारत्वाव
धारणादिति भावः आवृणोते जोभावेनेति प्रकृष्टमहोद्भूतानां भूतस्य वत्ते
जत्वावच्छिन्नाभावेनेत्यर्थः ग्रंथकाराभाव एव तेजः किं न स्यादिति तन्न सम्यक्
उत्पत्त्यर्थाभास इत्युद्धरणं एव तेरिति सूचनायावश्यकपदं उपपन्नौ तमो विव
क्षारोपयतौ ननु तमसत्त्वे जोभावत्वे इत्यवताप्रतीतिः कथं ग्रभावे रूपाभावा
दितित आह इत्यवतेति ननु इत्यवत्वप्रतीतिं श्रुतत्वेऽपि बलतीति प्रत्ययसिद्धि
मवत्वहेतुना तमसि द्रव्यत्वं सत्सतीत्यत आह कमेवताप्रतीतिरपीति नहि द्वे

दि.
न.
२०

तं तेन जन्यमात्रस्य कालिकसंबंधेन कर्मवत्त्वेन व्यभिचारः न ब्रह्मरूपासि
द्धिः चलति व्याप्तेति प्रतीत्या कर्मवत्त्वसिद्धेः तमसः कृष्णव्येषंतर्भावनि
राकुरुते तद्वाद्यादिना गंधेति गंधाभावस्य हेतुत्वात्तौ पटगतगंधप्रतियो
गिकाभावमादाय च देव्यभिचारोतः सूक्ष्मत्वमुक्तं हेतुश्च प्रतियोगिव्यति
करणः समवायसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकोपि बोध्यः तेन नोत्पत्तिका
लीने संयोगसंबंधावच्छिन्नगंधाभाववति वाच्ये देव्यभिचारः नीलरूपेति
अन्यगतेनैकैव नीलरूपेण हेतुना जलाद्यष्टभेदसिद्धेः स्नेहाभावभास
रहस्याभावादीनामनन्यगतातां न हेतुतयोपन्यासः जलादिकमित्यादिना
तेजः प्रभृतिद्रव्यसंग्रहः तथा च न वस्तुद्रव्येषंतर्भावसंभवेण परिशेषे
ण तमसोपि कश्चिद्व्यतिरिक्तिभावः तदुक्तं तमः खलु बलं नीलं परा

ॐ
२०

गगनादिहृत्तित्वकलनेपि मूर्तत्वेन सांकर्यवारणाय मनोवृत्तित्वावश्यक
 त्वादिति वाच्यं तथा सति मूर्तत्वजात्याद्रव्यत्वस्य तुल्यव्यक्तिहृत्तित्वापत्ति
 रिति ननु दृश्यामद्वयस्य तमसः सत्त्वावयवद्वयाणीत्युक्तमिति मिश्रप्रायेण
 मीमांसकः शंकाते नन्विति ननु तमसि मानाभावादेव नापुक्तमित्याशंका
 तमसः साधकं प्रत्यक्षप्रमाणमाह तद्वीति तमोद्गीत्यर्थः प्रत्यक्षेण चक्षु
 रिन्द्रियेण ननु तमसः सिद्धावपितस्य द्रव्यत्वे किं मानमित्याशंका नुमा
 नं प्रमाणमाह तस्येति तमस इत्यर्थः वकारो द्रव्यमित्यनेनान्वेति तथा
 च तमोद्वयं ह्यवयवत्वादित्यनुमानेन तमसो द्रव्यत्वे प्रमाणं सूचितं इदमुपल
 क्षणं परत्वापरत्वाश्रयत्वादित्यपि बोध्यं इदं तमः परमिदमपरमिति प्रती
 तेः हेत्वंतरमाह कर्मवत्त्वादिति कर्मवत्त्वं च समवायसंबन्धेन विवदि

दि.
न.
२८

कवित्रयेवपाठः अत्रयद्यपि ग्रावत्वेन नान्यथा सिद्धिः संभूतिस्तथापि साक्षात्संबंधं
प्रथमं वापे सत्येवानुमितेः परंपरासंबंधविवक्षितमिति भावः इदमुपलक्षणं
द्रव्यवतिद्रव्यांतरात्पक्षात्समवायेन द्रव्यस्य प्रतिबंधकत्वं कसनीयमिति प्र
तिबंधकतावच्छेदकतया द्रव्यसिद्धिः प्रतिवधतावच्छेदकं वृथैव्यादिवत्
ह्ययमात्रवृत्तिभूतत्वमेव नित्यव्यावृत्तकत्वात् भूतत्वस्य प्रतिबंधकतावच्छे
दकत्वेन भूतत्वस्य तस्यात्पक्षात्सादाय विनिगमनाविरहापत्तिः द्रव्यत्वस्य प्र
तिबंधकतावच्छेदकत्वेन धर्मिग्राहकमानसिद्धेन नवतस्य गगनादिहति
त्वेमानाभाव इति वाच्यं भूतत्वेन तत्सहति कत्वापत्त्या विनिगमनाविर
हेण गगनादिष्वववृत्तित्वाभ्युपगमात् नवभूतत्वेन तत्स्य व्यक्तित्वव
रणाय मनोवृत्तित्वमेव द्रव्यत्वे कथ्यतां गगनादिहतिवत्कसने गौरवात्

जे.
२८

यो मया काश इति देहि विप्रिणार्थवाचके देहि शब्दादेहावयवानामुपस्थिते रा
ह देही प्राप्तेति अथेष्टस्य देहिनामर्थोऽन्तर्भावेन वात्कयंद्वयत्वमिति चेन्न
तुडा भूत्वावेशान्पायेनेष्टस्य शरीरमिच्छन्ति संसार्य हृष्टवशात्तद्वरीरमित्य
न्ये इतएव वास्वरसादात्मेति एथिव्यतेजोवाद्यात्मान इति यंचैव द्रव्याणि यो
मादेशेष्टगत्मान्येवातर्भावात् मनसवा समवेतभूतं तर्भावादिति नवीना प्रा
हुः तन्मतेनिराकर्तं संख्याबोधकपदश्रुणेनार्थमाह रतानितवेति यो मन्
स्त्वावच्छब्दा अयतया सिद्धिः नवभगवतएव शब्दा अयत्वं प्रत्येकं जीवमादभ्य
विनिगमनाविरहात् नवजीवानामा अयत्वे शब्दान्नहमिति प्रतिज्ञायतिः अ
हृष्टवदयोग्यत्वस्यैव कलनात् कालदिशोरूपतत्वेपि कालेपदः पूर्वस्यादि
शिचदश्याद्यनगताकारप्रत्ययात् मनसग्रासवेतभूतत्वेपार्थिवादियरमाण

दि.
न.
२५

नादाद्यविनिगमनाविरहइत्याशयः अधिकममेविकीर्तयितुमिच्छातिसंयोगमूले
द्रव्याणीति द्रव्यपरं द्रव्यत्ववृत्तजातिविशिष्टार्थकं नतुगुणप्रयत्नादिविशि
ष्टार्थकं गौरवात् मुक्तावल्या किंप्रमाणमिति किंप्राहः प्रत्येकद्रव्यद्रव्य
मिति रत्नगतप्रतीतिरेवजातिसाधकाभविष्यतीत्यत आह नहीति तत्र इव्यत्वं
जातो ह्येति तथा च यामराणं धृतादिषु द्रव्यत्वजानाभावेन सकलद्रव्यसा
धारणाद्रव्यत्वजातिसिद्धिर्न भविष्यतीति भावः कार्येति कार्यत्वं प्रागभाव
प्रतियोगित्वं नवधंससाधारण्यं सत्त्वेन विशेषणीयत्वात् अत्र च कार्यस्य
समवायः प्रत्यासत्तिः कारणस्य दादात्म्यं यत्र च समवायेन कार्यं तत्र तादात्म्यं
न द्रव्यमितिनियमात् ननु जन्य सत्त्वं कार्यत्वावच्छिन्नं प्रतितादात्म्यं न द्रव्य
त्वेन कारणत्वेनाभावात् नवनीले नीलोत्पत्तिवारणाय तथा हेतुत्वमावश्य

ओं.
२५

दिन-
२५

दे३

विभागं व्याचोत इति तस्य साक्षात्परं परयावातत्वं ज्ञानोपयोगिपदार्थमात्रनिवृ-
त्त्यपरत्वात् यवमधिकरणत्वमपि तस्य संयोगादिस्वरूपत्वेन वदरकुंडसंयोग
स्य हि हृत्वेन कुंडे वदरमिति वदकुंडमित्यपि प्रयोगः स्यात् एवं प्रतियोगित्व
मपीत्याहुः सादृश्यलक्षणं लक्ष्यो जयति यथेति श्लोकादहः श्लोकव्याख्या
समाप्तियुक्तकः इत्यादि विभजने दितेति स्थित्या क्तिन्नितिसूत्रविहित क्तित्वा
त्प्राप्तदिति शास्त्रस्य दपवाचकत्वात् दितिपदस्य प्रकृतोपयोगिनमर्थमा
ह दितिः एथेवी अशाशस्त्रस्य अतनतजित्वादिपाणिनीयसूत्रे शास्त्रपरत्वा
दाह आशुजलानीति प्रतापस्यापितेजः शास्त्रवाच्यत्वात्प्रकृतेतेजः यदाथेद
शंसति तेजो वह्निरिति वक्ष्यादिरित्यर्थः देव्यविशेषपिमरुद्ध हवाच्यत्वात्प्र
कृतोपयोगिनमर्थमाह मरुद्वायुरिति व्यामशास्त्रस्य वेदेव स्मृतिप्रयोगादाह

ओं.
२५

क्रः पदार्थ इति तदपि निश्चय करोति साहचर्यमपीति न द्विजन्तत्वे सतीति इदं
 साहचर्यनिर्णयकेति व्यातिवारणाय अनुयोगितसंबंधविवक्षणेन न देयमे
 व न ह्यतर्कभूयो धर्मवत्त्वमिति तत्रासाधारणेन विद्यमानाभ्येभूयासो धर्मो
 ह्यतमिव तस्यैतन्निर्दिष्टगगनं गगणाकारं सागरः सागरोपमः समसवर्णयोयुं
 हं समसवर्णयो रिवेत्यादावव्याप्तमिति चेन्न न ह्यतिधर्ममात्रस्य तत्र विवक्षित
 त्वात् युगभेदविवक्षया भेदसत्त्वाद्वा अतएव युगभेदविवक्षया मिहोपमा
 लंकारो न्यदानन्वयालंकार इत्युक्तमालंकारिकैः साहचर्यचटकधर्मश्चक
 विज्ञातिरूपो यथा चटसहस्रः पट इत्यादौ क्वचिद्व्याधिरूपो यथा गोमंत
 यावन्त्वमपीत्यादौ यथा च चंद्रसहस्रं सखमित्यादौ आह्लादकत्वादि अतिरि
 क्तकलने गौरवादिति नव्यास्तसाहचर्यमतिरिक्तमेव नवातिरिक्तत्वे पदार्थ

यवासिद्धिवारणायसाधोदाहानकूलेतिवद्विद्वद्व्यएकंधनसंयोगमादायाहृ
वदात्मसंयोगमादायवातदारणायदिष्टेति वह्निनिष्टोत्सस्यर्षामादायतदार
णायांतोद्वियतेतिचेन्न विषदेबाधकतर्कविह्वणास्यानुमानस्याप्रयोजक
त्वात् केचित्तवह्निंप्रतिष्ठाणफूत्कारसंयोगादीनांतणफूत्कारसंयोगत्वादि
येणकारणतायांव्याभिवारेणसंभवादतिरिक्तशक्तिसिद्धिः नवत्तणफूत्कार
योदराणिनिर्मस्यनयोर्माणतरणिकिरणयोश्चसंबंधस्यजन्यतावच्छेदकवैजात्य
त्रयकस्मनामपेक्षतत्तत्संबंधानामेकशक्तिमत्त्वेनकरणत्वकस्मनायापव
लकत्वेनन्यायात्वादित्याहः तन्न तन्नसंबंधसाधारणैकजातेरेवाभ्युपगमा
त् नवयोगिद्विजातेयोर्गोत्वापतिरितिवाच्यं दोषविशेषेणशक्तैरिच्छादो
ग्यत्वकस्मनात् नवनोधनत्वादिनासंकरः तस्यादोषत्वात् अन्यतमत्वेनका

दिन.
१२

समवधानकालेपितिहतीतिनेव्यभिचारइतिभावः अथमण्णादिस्यलीयदाहंप्र
त्युतेजकस्येवहेतुतासितिवेत्र तस्याननगतत्वात् तावदभावकूटविशिष्टम
एवभावस्यानगतत्वात् अत्रेदं बोध्यं अभावीयविशेषणतासंबंधेनदाहत्वाव
च्छिन्नप्रतिउद्देश्यमादौशकविशेषणतात्यतरसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगिका
नांततडुतेजकाभावानां सामानाधिकरण्यपेयद्वैशिष्ट्यतदवच्छिन्नस्यमण्णा
देर्द्वैशिकविशेषणतासंबंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्याभावीयविशेषण
तासंबंधेनहेतुत्वमिति एतेनसंयोगसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकमण्ण
भावस्यतत्संयुक्तेपिसत्वात्दाहापतिरितियगस्तं नन्वनुमानमेवशाक्तौप्र
माणं तथाहि वह्निर्दाहानुकूलादिह्यतीन्द्रियधर्मसमवायीदाहजनकत्वा
दात्मवदिति वह्निर्दाहैकैकत्वमादायर्भनकपालस्यवह्निर्निहानुद्भूतश्च

ओं.
२२

निव्यामिः स्वप्रागभावप्रतियोगिनित्यदादौ चेति न तादात्म्यातिरिक्तसंबंधा
 वच्छिन्नाया कारणात्तातदाश्रयीभूतोयोभावमिन्नोत्पत्ताभावस्तत्प्रतियोगित्वस्य
 विवक्षितत्वात् कारणात्विशेषोपादानाच्च स्वात्मताभावप्रत्यक्षस्य प्रतिबंध
 कत्वापत्तिः यगस्ताविषयस्य तादात्म्यसंबंधेनैव प्रतिक्षेपहेतुत्वात् ननु वह्निम
 एषभावयोर्द्वयोर्हेतुतापेक्षयातिरिक्तशक्तिरेकस्यास्वहेतुतायुक्तालाचवादित्य
 तग्राह्येनेनैवेति दाहादिकंप्रतिमण्यभावादेर्हेतुत्वकल्पनेनैवेत्यर्थः सा
 मंजस्य मणिसमब्रथानदशायां दाहवारणे प्रागभावेमानाभावादाहर्ध्वमे
 ति इदमयलक्षणं प्रतियोगिधंसयोः शक्तिनाशमण्योः शक्तिमण्यपसारण
 योश्चकार्यकारभावकल्पनापिस्यादित्यपि बोध्यं उतेजकाभावेति तथा च के
 वलंमनिर्णयप्रतिबंधकः किंतु उतेजकाभावविशिष्टः तदाभावश्चोतेजक

दिन.
२१

भावविशिष्टवद्वित्वादिनैव हेतुता कस्मिन्चित्मिति भावः दाहादिकमित्यादिय
देनवद्वेः संग्रहः मणिसत्त्वैव द्वे रूप्यस्य तत्र तथा च मणिरूपप्रतिबंधकसद्भावात्
दाहवद्भूतिभावः ननु यदा कदाचिन्मण्यभावविशिष्टादहेर्दाहापत्तिः कर
णताच्छेदकावलीदकारणसत्त्वस्यैव कार्योत्पत्तिनिमित्तमकत्वात् मण्यभाववि
शिष्टवद्वित्त्वं वद्वि विशिष्टमण्यभावत्वं वा कारणतावच्छेदकमित्यत्र विशेषण
विशेष्यभावे विनिगमनाविरहेन गुरुभूतकार्यकारणभावदयापत्तिश्चेत्यत आ
ह मण्यभावभावादेरिति तथा च प्रतिबंधकत्वं न कार्यं न कुलधर्मविवर्त
कत्वं बाधज्ञानस्यानुमितिप्रतिबंधकत्वाभावापत्तेः किंतु कारणीभूताभाव
प्रतियोगित्वं तच्च मण्यभावस्य हेतुपपद्यते न त्वतिरिक्तशक्तिसत्त्वइति भावः
ननु प्रतिबंधकत्वस्येतादृशपत्तेरकारणीभूतवद्विरूपाभावप्रतियोगिवत्सभावे

तप ५

३१
२१

साहचर्यं हि द्वैतौ सामान्येपीति सामान्यतरत्वं नित्येति सामान्यत्वं नित्यत्वादित्यर्थः
 तेन सामान्यत्वेन व्याभिवारः व्यतिरेकित्वे सतीति विशेषणान्न प्रमेयत्वादौ व्याभि
 वारः भावत्वे च इत्यादिष्वन्यतमत्वं दृष्टे हेतुमति साध्यस्य सत्त्वात् न व्याभिवार इति
 तथेति यदि साहचर्यं द्रव्यादावंतर्भूतं तदा द्रव्यादेः सामान्यात् नित्यत्वेन यथा गोत्वे नि
 त्यं तथा च त्वमित्यवाधितप्रतीतिर्न स्यादित्यर्थः अभावे तर्भावमात्रं कथं निराचरे
 नापीति यद्यप्यतिरिक्ताभावमनंगीकुर्वतः प्राभाकरस्य मते भावे तर्भावचित्तान
 संभवति तथापि रमतमभ्युपेक्षेदं निराकृतमिति भावः सत्त्वेन भावत्वेन प्रती
 यमानत्वात् प्रमीयमाणत्वात् मनिसमवधानकालीनबहिर्नादाह्वारणाय
 प्राभाकरेण साधितं प्राक्किं दूषयति मण्णाद्यभावेति अतिरिक्तशक्तिकल्पनापूर्व
 क्तनाशनाशनाशकभावकभावकसनाचापेत्पलायवाहाहतावच्छिन्नं प्रतिमण